

NIEUWS

De Grenzeloze Tocht: een mooie traditie bij de grens oud/nieuwjaar

Een aantrekkelijke vooruitblik op onze volgende winterserietocht

Wandelen in Schotland: je krijgt er nooit genoeg van

OLAT: Ollandse Lange Afstand Tippelaars

Opgericht 23 november 1967
te Sint-Oedenrode
Lid van KNBLO-NL wandelsport-
organisatie Nederland
Aangesloten bij:
Atletiekunie en NFV (IVV)

*In dit nummer o.a.
een interview met
Jan van de Zanden,
al 40 jaar een van
de trouwste deelnemers/
vrijwilligers bij
OLAT-activiteiten!*

Burgemeester van Oerlehof 8
5491 AP Sint-Oedenrode
Tel. 06 - 12 27 83 95
www.fotografiebrouwers.nl
info@fotografiebrouwers.nl

OLAT WANDELBOETIEK

geopend tijdens onze wandeltochten

Airbornepad Market Garden
Graaf van Hornepad
Hertog Hendrikpad

Ook alle andere Nederlandse wandelgidsen
Met korting voor OLAT-leden
Tevens rechtstreeks te bestellen via onze website
E-mail: boetiek@olat.nl

VAKANTIECENTRUM
DE ZWARTE BERGEN

Op zoek naar een geschikte locatie?
Vraag vrijblijvend naar de mogelijkheden.

VAKANTIECENTRUM DE ZWARTE BERGEN

Zwartebergendreef 1
5575 XP LUYKSGESTEL
Tel. 0497-541373
E-mail: info@zwartebergen.nl

LANDSCHAP

reisboekwinkel

LANDKAARTEN REISGIDSEN ATLASSEN GLOBES
WANDELKAARTEN TAALGIDSEN FIETSKAARTEN
FOTOBOEKEN LANDENINFORMATIE REISVERHALEN

www.landschapreisboekwinkel.nl

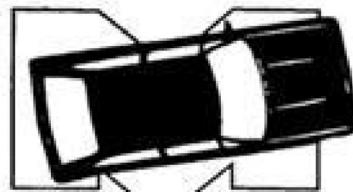
Kleine berg 3
5611 JS Eindhoven

info@landschapreisboekwinkel.nl
T 040 256 9653
F 040 256 9654

Café Biljard **Schonmoeder**

Linze 13
5667 AH Geldrop
Tel: 040-2862046
bij Sporthal De Kievit

M.V.D. HEIJDEN

autocentrum zijtaart b.v.

Past. Clercxstraat 34, 5465 RH Zijtaart
Telefoon 0413 36 33 74 • Fax 0413 34 26 14
www.mvdheijdenzijtaart.nl

RUNNING • WALKING • SPORT MEDICAL

KEEN wandelschoen: model Alamosa

Als beste getest in 2011
Wandermagazine (Duitsland)

4 mm profielzool,
waterdicht, torsie-
stijf en toch zeer
comfortabele
afwikkeling.
In een lage
en (half)
hoge uitvoe-
ring beschik-
baar.

Voor OLAT leden (op vertoon lidmaatschap) 10% korting

Comfort Zones: waar voeten spreken.....

Kofferen 4 - 5492 BN Sint Oedenrode
0413 - 769 027 - www.comfortzones.nl

REDACTIE OLAT NIEUWS

Ad van Asten (coördinatie, bestuursafgevaardigde)
Ad van Asten, Lineke den Boer, Wil Jacobs-Effting,
Rinda Scheltens (redactie)
Lineke den Boer (eindredactie, vormgeving)
Noud Wijn (fotografie)
Otto Ahlers (archivering, techniek)

INLEVEREN KOPIJ VOLGEND NUMMER

t/m 17 februari 2013

Lupinelaan 27, 5691 WC Son - olatnieuws@olat.nl
info redactie algemeen: 0499-473767

WEBSITE

Ad van Asten (coördinatie) - a.asten@olat.nl
Angélique van Deursen (webmaster)
website@olat.nl

LEDENADMINISTRATIE & ABONNEMENTEN

Jet van den Berselaar-Dreesen
De Regent 286, 5611 HW Eindhoven
040-2524404 of leden@olat.nl

VERZENDING

Mariet & Mart Douven, Tjeu van den Kerkhof

DRUK

Ton Niëns, Weert

IN DIT NUMMER:

Vooruitblik Winterserie - Helenaveen	Myriam van den Berg	3/15
Wandelen op Dinsdag; Rooise Wandelingen; Clubreizen; Winterserie		4-5
Samenstelling bestuur en commissies OLAT		6
Bij Joop aan tafel	opgetekend door Ad van Asten	7
Onze jarigen / Ledenadministratie	Jet van den Berselaar-Dreesen	8
Van de bestuurstafel	Ad van Asten	9
Jan van de Zanden: 40 jaar lid van OLAT	Mirjam Kies	10-11
21e Grenzeloze Tocht	Ad van Asten	12-14
Vervolg vooruitblik Winterserie Helenaveen		15
LPS: agenda's / standen & nieuws	Ad van Asten	16
Wedstrijd/prestatie-evenement op 24 maart 2013 / Prikbord		17
Trainingsweekend Wintelre 11-13 januari 2013	George Zoontjens	18
Wandelen op Mallorca over de Dry Stone Way (3)	Peter van de Ven	19-21
The Kintyre Way	Marian Post	22-25
Westerborkpad (11)	Rinda Scheltens	25-26
Op zoek naar het echte pelgrimsgevoel (13)	vrij naar blog Theo Tromp	27-30
Vooruitblik clubreis Oelegem-Wechelderzande	Ad van Asten	30

De redactie verwelkomt alle bijdragen in woord en beeld van OLAT-leden en over OLAT-evenementen. Indien nodig kunnen stukken worden ingekort.

Voor de inhoud van de advertenties in dit clubblad kan door het bestuur van OLAT en de redactie van het OLATNieuws geen enkele verantwoordelijkheid worden aanvaard.

Bezoek ook onze website: www.olat.nl

VOORUITBLIK WINTERSERIE - Helenaveen

Vandaag wandelen we in de Peel, een bijzonder mooi natuurgebied op de grens van Noord-Brabant en Limburg. Het was een hele uitdaging om in dit moerasrijke gebied een winterserietocht uit te zetten. Mooie paadjes blijken naar een turfgat te leiden. Dan zit er niets anders op dan om te keren, op zoek naar nieuwe paden. Maar het is gelukt! Er wacht ons een heerlijke wandeldag door een boeiend gebied.

De startlocatie voor deze tweede winterserietocht van 2013 is Gemeenschapshuis De Gouden Helm in Helenaveen.

Wetenswaardigheden:

De Peel is een grotendeels verdwenen hoogveengebied, voorheen een moerasgebied dat door de eeuwen heen nauwelijks toegankelijk was. Doordat het regenwater moeilijk weg kon vloeien, ontstond veenvorming. Het veenmos is een plantje dat alleen goed kan gedijen in vochtige omstandigheden. Het heeft geen wortels, maar zuigt zich vol met water. Boven groeit het aan, aan de onderkant sterft het af. Het dode materiaal wordt uiteindelijk turf. In de loop van duizenden jaren

groeide dit uit tot een metersdik pak veen, die men kon wegsteken en vervolgens kon laten drogen op legakkers. Het gedroogde veen is te gebruiken als brandstof. De turf werd met platbodemschepen, vaak via de speciaal aangelegde kanalen, naar de gebruikers gevaren.

Het was hard werken in de Peel. De turfstokers stonden om 4 uur 's nachts op om hun zware werk te gaan doen. Ze staken de turf af, die met kruiwagens verplaatst moest worden naar de droogplaatsen; zwaar werk voor een schamel loon....

Turf blijft eeuwenlang, tot 1940, dé brandstof in deze streek. Daarna ging iedereen kolen stoken.

Vanaf 1951 werden delen van de Grote Peel aangekocht door Staatsbosbeheer. Dit groeide uiteindelijk uit tot een Nationaal Park. Samen met de Mariapeel ontstond een natuurgebied van 2.500 ha, waarin tal van restanten van de vroegere ontginning te vinden zijn. Deze 'littkens' geven het gebied niet alleen een historische dimensie, ze hebben ook variatie toegevoegd aan het landschap

(Vervolg op pagina 15)

WANDELEN OP DINSDAG

Om de 14 dagen vertrekt er op dinsdag om 10.00 uur 's morgens een groep van gemiddeld 40 wandelaars om met elkaar zo'n 20 km of méér te wandelen in een lekker tempo.

Het startcafé - meestal ergens in Oost-Brabant of het aangrenzende deel van Limburg - is om ± 09.30 uur open en heeft de koffie/thee klaar. Rond lunchtijd eten we ons meegebrachte lunchpakketje onderweg in de natuur op. Meestal doen we daarna het rustcafé aan. Rond 15.30 uur zijn we weer terug bij het vertrekpunt.

Wie zin heeft om mee te doen hoeft alleen maar op tijd bij het vertrekpunt te zijn, natuurlijk met eten en drinken voor onderweg. Aan- of afmelden hoeft niet.

Behalve de gebruikte consumpties zijn er geen kosten aan de wandeling verbonden. Wel is het gebruikelijk dat iedereen na twee maal meegewandeld te hebben lid wordt van OLAT.

Bij deze wandelingen mogen de honden niet mee. Graag vragen wij uw begrip voor deze keuze.

Vanzelfsprekend loopt iedereen voor eigen risico mee.

Informatie:

Piet van der Zande 040-2263198 p.zande3@upcmail.nl
Mieke van Boxtel 0411-622188 acvan boxtel@home.nl
Truus Kusters 0478-541276 h.h.kusters@home.nl

AGENDA		
Datum	Route	Startpunt
19 febr.	Mosbulten	Restaurant De Pelgrim, 0499-421448 Mariastraat 21-23, 5738 AH Mariahout
5 maart	Sparrendaal	Rest. In 't Groene Woud, 073-6565382 Helvoirtseweg 186, 5263 LV Vught
19 mrt	Gestelse Ommelanden	Gasterij De Zwaantjes, 073-5517580 P. Dondersplein 7, 5271 AA St-Michielsgestel
2 april **)	Wandeling Weert	Café-zaal Schuttershoeve, 0495-533984 Grotesteeg 10, 6006 TE Weert **) <i>cafépauze op startplaats</i>
16 april	Weerterbos	Café Rest. De Smeltkroes, 0495-593219 Kijkakkers 1, 6026 ER Maarheeze
30 april	geen wandeling	Koninginnedag

ROOISE WANDELINGEN

Iedere dinsdag vertrekt er in Sint-Oedenrode een enthousiaste groep wandelaars voor een tocht van circa 7 of 10 km. Iedereen loopt in zijn eigen tempo aan de hand van een routebeschrijving. Gestart wordt - altijd stipt om 10:00 uur - beurtelings vanuit het centrum en de drie kerkdorpen van Sint-Oedenrode.

Er zijn 5 startpunten:

Den Toel	Pastoor Smitsstraat 4, Olland
De Beckart	Oude Lieshoutseweg 7, Nijnsel
De Vriendschap	Pastoor Teurlingsstraat 30, Boskant
Oud Rooy	Markt 13, Sint-Oedenrode
Vresselse Hut	Vresselseweg 33, Nijnsel

AGENDA

Datum	Startpunt
12 februari	De Beckart
19 februari	De Vriendschap
26 februari	Oud Rooy
5 maart	Den Toel
12 maart	De Beckart
19 maart	De Vriendschap
26 maart	Oud Rooy

Deelname is voor OLAT-leden gratis, op vertoon van clubpas. Niet-leden kunnen één keer gratis uitproberen; daarna betalen zij 1 euro per keer. Dit kan contant of via een strippenkaart van 15 euro. Iedereen wandelt mee voor eigen risico.

Informatie:

Johan van de Sande	0413-473375
Peter van de Laar	0413-474759
Betsie van Mil	0413-475454

CLUBREIZEN 2013

Het 'eigen reisbureau' van OLAT organiseert al vele jaren achtereenvolgende clubreizen naar de mooiste wandelroutes door de Ardennen of Zuid-Limburg. Deelnemers worden vanaf diverse opstapplaatsen per bus vervoerd. Bij de dagtochten is verzorging (soep) inbegrepen. Wel dient men zelf te zorgen voor voldoende eten en drinken onderweg. In de dorpen op de route is niet altijd iets te krijgen.

Er is altijd keuze tussen twee afstanden (op de dag zelf eventueel nog te wijzigen). Men wandelt op eigen gelegenheid, aan de hand van markering en routebeschrijving. De reisleiding is in geval van nood op te roepen.

PROGRAMMA 2013

23 maart	GR 565	Oelegem-Wechelderzande	24 / 18 km
27 april		Ruhrstausee: Ruhrberg-Heimbach	23 / 18 km
1 juni	GR 5	Barchon-Banneux	24 / 19 km
14 sept.	SP 10	Kevelaer-Geldern	24 / 20 km
12 okt.	SP 10	Geldern-Wachtendonk	23 / 19 km

Inschrijfgeld:	Leden	Niet-leden
dagtochten	€ 28,00	€ 32,00

De prijzen zijn onder voorbehoud

Inschrijven:

Minimaal 1 maand van tevoren, met vermelding van tocht, aantal personen, opstapplaats, afstand, postcode en huisnummer. Geld overmaken op bankrekening 1579.50.743 ten name van wsv OLAT, Sint-Oedenrode.

Na-inschrijvers

kunnen alleen mee als er nog plaats is in de bus. Bij inschrijving binnen 1 maand vóór de tocht dient men vooraf bij Toon van Wordragen te informeren of er nog plaats is.

Afmelden:

Bij verhindering zal, indien dit uiterlijk 10 dagen vóór de tocht is doorgegeven, de betaling doorgeboekt worden naar de volgende tocht, of (na aftrek van € 1,10 administratiekosten) worden teruggestort. Bij afmelding binnen 10 dagen voor de tocht wordt niet meer terugbetaald of teruggestort.

Opstapplaatsen:

Sint-Oedenrode	07:00 uur
Eindhoven (NS/Fuutlaan)	07:35 uur
Weert (AC-restaurant A2)	08:10 uur

Zorg voor een geldig identiteitsbewijs!

Er is een excursieverzekering afgesloten. Deze geldt niet voor bagage en kostbaarheden.

Info & inschrijven: Toon van Wordragen 0495-537775

WINTERSERIE

De winterserietochten van OLAT gaan altijd zoveel mogelijk over onverharde paden en stille weggetjes. De routes zijn duidelijk uitgepijld en daarnaast krijgt u een routebeschrijving mee waarvan de nummers corresponderen met die op de pijlen. Verspreid over de routes zijn altijd meerdere wagenrustposten aanwezig, indien mogelijk met toiletvoorziening; op de langere afstanden is ook horeca opgenomen in het parkoers.

Nordic Walkers zijn welkom op alle afstanden.

Startbureau	geopend vanaf	07.15 uur (06.30 uur - maart)
	inschrijving vanaf	07.30 uur
	finish voor	17.00 uur (19.00 uur - maart)

Afstanden Starttijden

40 km	08.00-09.00 uur
30 km	08.00-10.00 uur
10-15-20 km	08.00-12.30 uur
50-60 km	07.00-07.30 uur (alleen in maart)

Inschrijfgeld:	10 km	€3,00
	15 km	€3,50
	20 km	€4,00
	30 km	€4,50
	40 km	€4,50
	50-60 km	€5,00 (maart)

Bij het inschrijfgeld is de verzorging op de wagenrusten (brood, koffie, thee, bouillon, etc.) inbegrepen.

Korting

OLAT-leden	€2,00 op vertoon lidmaatschapskaart
Bondsleden	€0,50 op vertoon lidmaatschapskaart

Voor elke startplaats krijgt u een sticker voor uw wandelboekje.

Informatie: Joop Wesseling 073-5033322
winter@olat.nl www.olat.nl

AGENDA	
Datum	Startpunt
Zondag 17 februari 2013	Helenaveen De Gouden Helm Oude Peelstraat 3
Zondag 17 maart 2013	Uden De Vrije Teugel Bedafseweg 22

Lange afstand- Prestatie- en Snelwandelen

Henk Plasman (*voorz*), Piet van der Ree (*notulist*), Paul Canters, Pierre Emans, Jack Klumpkens, Frank Marchand
Bestuursafgevaardigde/Wedstrijdsecretaris: Ad van Asten
 0499-473767 ips@olat.nl, Lupinelaan 27, 5691 WC Son

Dagwandeltochten

Ad Verbakel, Theo van Boxmeer (*parkoersen*)
 Ad Ketelaars (*voorz*), Hans Janssen, Antoinet Gooren

Verzorging

Hans Janssen (*Dagtochten*), Tony van Duijn (*KWD*); Jo Willems (*magazijnbeheer*); Jo Lepoutre (*Vierdaagse-team Nijmegen*), Frank Marchand (*LPS en bestuursafgevaardigde*), Vacant (*Avond4daagse*)

Clubreizen

Toon van Wordragen (*coördinator*), 0495-537775
 Juliana van Stolbergstraat 10, 6006 ZM Weert
toon.van.wordragen@gmail.com
 Simon Willems, Jan Hendrix, Theo Boumans
 Ad Ketelaars (*bestuursafgevaardigde*)

Kempische Wandeldagen

Mia Dielesen (*secretariaat*), 040-2552742,
 Hamakerstraat 11, 5652 RC Eindhoven, kwd@olat.nl
 Joop Wesseling (*voorz*), Hein Lenders, Ad Verbakel,
 Ad Ketelaars (*financiën*)
 Tony van Duijn (*coördinatie verzorging*)

Wandelen op Dinsdag

Piet van der Zande (*coördinator*), 040-2263198
 Mieke van Boxel, 0411-622188;
 Truus Kusters, 0478-541276
 Antoinet Gooren (*bestuursafgevaardigde*)

Avondvierdaagse & Rooise Wandelingen

Piet van Berkel, 0413-784742
 Betsie van Mil, 0413-475454

Wandelwegen

Jan van Berkel (*Airbornepad*)
 Bert van Rooij (*Hertog Hendrikpad*)
 Theo Beelen (*Graaf van Hornepad*)
 Joop Wesseling (*algehele coördinatie*)

Onderscheidingen

p/a Peppelbos 40, 4191 MG Geldermalsen
 Voordrachten jaarlijks vóór 15 nov. indienen

OVERIG

Boetiek wandelgidsen

Janet van Gennip, 040-2415802, boetiek@olat.nl

Overnachting Vierdaagse Nijmegen

Hein Lenders, 06-12074473; bankrek.nr. 1579.74.154

Notuliste Bestuursvergadering

Mariet Ahlers

Voorzitter

Joop Wesseling

Dorpsveld 33
 5258 MA Berlicum
 073-5033322
voorzitter@olat.nl

Penningmeester

Ad Ketelaars
 Koninginnelaan 108
 5491 JX Sint-Oedenrode
 0413-475824
penningmeester@olat.nl

Bankrekening: 1382.11.736
 t.n.v. OLAT Sint-Oedenrode
 IBAN: NL34 RABO 0138 2117 36
 BIC: RABONL2U

1e Secretaris

Ingrid Tromp
 De Putter 23
 6021 ZV Budel
 0495-492192
secretaris@olat.nl

2e Secretaris

Antoinet Gooren
 Plutostraat 2
 5081 TG Hilvarenbeek
 013-5054508
a.gooren@olat.nl

Bestuurslid

Ad van Asten
 Lupinelaan 27
 5691 WC Son
 0499-473767
a.asten@olat.nl

Bestuurslid

Ad Verbakel
 Past. Bogaertsstraat 12
 5469 EZ Keldonk
 0413-212161
a.verbakel@olat.nl

Bestuurslid

Frank Marchand
 Deursenstraat 7
 5043 JP Tilburg
 013-5702662
f.marchand@olat.nl

ERELEDEN

Ad van Asten, Piet Knoester, Jos Koolen †, Hein Lenders, Marinus van Roosmalen, Theo Tromp, Jan van de Ven, Ad Verbakel, Toon van Wordragen

DRAGERS VAN DE CORNELIS VAN MONTFORT TROFEE

Piet Knoester, Hein Lenders, Marinus van Roosmalen, Theo Tromp, Jan van de Ven

LEDEN VAN VERDIENSTE

Mariet Ahlers, Ad van Asten, Tonny & Bert de Boer, Jan Cortenbach, Mia Dielesen, Henk Plasman, Antoon Stoop, Ben van der Velden, Ad Verbakel, Sjaan Verbakel, Kees van Vessem, Toon van Wordragen

Samenspraak

We zijn onderweg voor een bezoek aan ons trainingsweekend in Wintelre. We treffen de deelnemers niet aan op locatie; ze zijn met z'n allen op pad in de natuurlijke omgeving, maar ze zullen niet lang meer wegblijven. Het is een prachtige vriesdag en het weekend belooft weer een succes te worden. We worden onderhoudend beziggehouden door een Limburgs paar dat hier ook al veelvuldig is voorgegaan bij de trainingen. De Limburgse Kennedymars zit er aan te komen en dat vergt voor de 50ste editie enkele extra voorbereidingen. Dan druppelen de deelnemers binnen en krijgen wij een indruk van het gezelschap dat zich hier aangenaam bezighoudt. Henk, Cees en Boetje komen gelijktijdig binnen en ze zien er tevreden uit. Dus voor Joop en mij geen reden om dieper op de geheimen van het trainersvak in te gaan. Zeker niet als ook Sjef present is om uit ervaring zijn steentje bij te dragen. Leuk dat we even met hen van gedachten konden wisselen en de sfeer proeven van zo'n weekend dat alweer voor de 22ste keer onder de hoede van OLAT werd gerealiseerd. Een betere manier om ons als club te profileren binnen de prestatiewandelsport kunnen wij ons niet direct voorstellen.

Nu we toch even bezig zijn met presteren op wandelgebied beseffen we dat we het volgende weekend samen met Frank naar Geldermalsen afreizen voor een bijeenkomst waarbij de langeafstandtochten een plekje wordt toebedeeld op de wandelkalender. De bedoeling van deze coördinatie is dat iedereen aan zijn trekken kan komen zonder elkaar in het vaarwater te zitten. De ervaring leert dat de KNBLO geen sterke pleitbezorger is bij het reguleren van specifieke wandeltochten. Maar geen nood, we gaan het opnieuw proberen. De behartiging van de belangen van de langeafstandwandelsport bestaat immers al decennia lang en waarom zou het nu niet meer lukken.

Wij zijn ook teleurgesteld dat het ons niet is gelukt om een vervanger te vinden voor Ingrid. Zij had ons ruim van te voren ingeseind dat zij geen nieuw mandaat zou aannemen. Zowel binnen het bestuur als daarbuiten hebben wij geprobeerd een opvolger te vinden, maar dat is vooralsnog niet gelukt. Als jullie ons op de jaarvergadering niet te hulp schieten, en wij hebben nog alle hoop dat dat wel zal gebeuren, moeten wij ons op de toekomst beraden. Een vereniging zonder secretariaat functioneert niet en daarom is besloten om voorlopig het secretariaat op het postadres van Joop, onze voorzitter, te stellen. Met vereende krachten zullen wij als bestuur deze taak ad interim invulling geven. Wij hopen echter dat het niet zover hoeft te komen.

Onze volgende wandeling is een verkenning door het hart van de Peel, een moerasgebied dat binnen amper anderhalve eeuw vaste vorm heeft gekregen en in die tijd is uitgegroeid tot een fantastisch gebied om te wandelen. En dan is onze jaarvergadering aan de beurt, waar we jullie eveneens graag zullen begroeten.

Tot dan,
-Joop en Ad-

NIEUWS KORT

KLEINE KRONIEK 45 JAAR OLAT

Op **23 november 1967** wordt in café Rijken-Toelen in Olland de wsv O.L.A.T. opgericht.

2003

Dit jaar start met een vacante bestuursfunctie. Wij hebben geen secretaris, maar dankzij Kees van Vessem komt het toch nog goed!

De werkgroep Market Garden gaat aan de slag met het realiseren van een herdenkingspad tussen Lommel en Arnhem.

De KLT trekt in bij de KWD en het eerste wandelcafé is een feit.

Mariet Ahlers wordt benoemd tot Lid van Verdienste.

2004

De Speld van Verdienste wordt in het leven geroepen en op voordracht door de commissie Onderscheidingen jaarlijks toegekend aan mensen die zich binnen de vereniging profileren en de eerste benoemingen zijn een feit.

Onder de hoede van Theo Tromp wordt het Market Gardenpad feestelijk geopend met een gezamenlijke wandeltocht over dit 220 km lange wandelpad.

2005

De KRO-Stiltewandeling in de Peel werd een bijzondere ervaring.

Tijdens de zomer wordt Hans de Vries opgenomen in de broederschap van Centurions.

2006

Eric Dikken wordt Centurion en Marcelino Sobczak wint de 24 uursrace op het eiland Mann.

2007

Wederom groot succes voor OLAT-leden bij de Centurionraces in Engeland. Boetje, Claude, Connie en Huub en Rik presteren als de besten.

2008

Marinus van Roosmalen treedt terug als voorzitter en krijgt de Cornelis van Montfort trofee. Joop Wesseling wordt voorzitter van OLAT. *(wordt vervolgd)*

ONZE JARIGEN

De volgende personen willen wij feliciteren met hun verjaardag. Wij hopen dat zij deze dag in goede gezondheid kunnen vieren.

FEBRUARI

16-2	Nelly Veldhuis	Kerkdriel
17-2	Petra Tops	Veldhoven
17-2	Iris van Limburg	Nijmegen
17-2	Sjaan Cissen	Nistelrode
18-2	Gerrie Makkink	Eefde
18-2	Doortje van den Akker	Eindhoven
18-2	Francien van Genugten	Sint Oedenrode
19-2	Ria vd Boomen - Scheepers	Beek En Donk
19-2	Peter Nijssen	Sint Oedenrode
19-2	Corrie van Heeswijk	Schijndel
20-2	Ineke Daelmans	Helmond
20-2	Marij Verberkt	Helmond
21-2	Ria van der Heijden	Volkel
21-2	Henny van Megen	Rhenen
21-2	Hans Bontekoe	's-Hertogenbosch
22-2	Laura Essens - van Vijfeijken	Aarle-Rixtel
22-2	Jan van Berkel	Erp
22-2	Laura Broekhuizen	Sint Oedenrode
22-2	Janny de Vries	Eindhoven
22-2	Jeroen van Altveer	Eindhoven
22-2	Anne Radder	Poortugaal
22-2	Loek Labout	Amsterdam

23-2	Marja van der Heijden	Sint-Oedenrode
23-2	Alice van Dyk	Swifterbant
23-2	Gonnie van de Wijdeven	Son
24-2	Elly van Berkel - Kleinee	Tilburg
24-2	Servee Derks	Leiden
24-2	Ben Zuiderhoek	Waalre
24-2	Hans van Heeswijk	Schijndel
25-2	Theo Tromp	Weert
27-2	Gerrie de Jong	Eindhoven
27-2	Ellie Perham	Eindhoven
27-2	Maja de Wit	Zijtaart
27-2	Kees Kooistra	Eindhoven
28-2	Hans van Grol	Enschede
28-2	Arnold de Haan	Sint Oedenrode
28-2	Bep van der Heijden	Beek En Donk
29-2	Ton Schenkelaars	Veldhoven

MAART

2-3	Jan van Dalfsen	Eindhoven
2-3	Gerrit Arfman	Kapel Avezaath
3-3	Frank Weimar	Best
3-3	Jos van de Velden	Sint Oedenrode
4-3	Ad van Hastenberg	Sint Oedenrode
4-3	Frans Clijsen	Sint-Oedenrode
4-3	Margriet vd Boogaard-van Heel	Berlicum Nb
5-3	Piet van Schijndel	Sint Oedenrode
5-3	Nina Hoogerbrugge	Berkel En Rodenrijs

6-3	Jos Raaijmakers	Nuenen
6-3	Jan van den Elzen	Volkel
9-3	Coos Verburg	Driebergen
9-3	Clara van Dooren - van Rooij	Best
9-3	Miek Ligtfoot	Helmond
9-3	Gerrit van Hees	Maarheeze
10-3	Cor van der Heijden	Geldrop
10-3	Tonnie de Boer - Weeda	Ommel
10-3	Marijke Leenders - Migchels	Aarle Rixtel
10-3	Maria Kuiper - van den Bersselaar	Eindhoven
10-3	Jan Ronner	Utrecht
10-3	Rob Vaessens	Deventer
11-3	Frits Mennen	Heteren
12-3	Gerrit van Haandel	Zeeland
11-3	Hannie Sterken - Verberne	Helmond
12-3	Pieta van Boxmeer	Boekel
13-3	Marietje Jansen	Uden
14-3	Anneke van de Wouw	Moergestel
15-3	Anneriet Janssen	Beek En Donk
15-3	Joop Brans	Son en Breugel

LEDENADMINISTRATIE

Jet van den Bersselaar-Dreesen

De Regent 286, 5611 HW Eindhoven
040-2524404
leden@olat.nl

Alle wijzigingen rechtstreeks doorgeven aan de ledenadministratie.

Het lidmaatschap gaat pas in als de verschuldigde bedragen zijn ontvangen.

Om in aanmerking te komen voor korting op het inschrijfgeld bij OLAT-tochten is het noodzakelijk uw ledenpas te tonen bij de inschrijving.

ADRESWIJZIGINGEN

Dhr. Jan Houben, Arendhof 19, Nuenen
Dhr. Ronald Menting, Molenpad 7, Steensel

AANMELDINGEN

Dhr. Frans Luijkx, Eindhoven
Mevr. Bertine van Dijk, Sint-Michielsgestel
Perno van Stuivenberg, Breugel.
Dhr. Jan Philipsen, Best
Dhr. Alex van den Heuvel, Veldhoven

OPZEGGINGEN

Mevr. Ria Boerefijn, Nuenen
Dhr. Kees van Beers, Eindhoven
Dhr. Kees Keetels, Schijndel

NIET VERGETEN:

ALGEMENE LEDENVERGADERING

Datum: 23 februari 2013
Plaats: Activiteitscentrum
Burghplan
Fabritiuslaan 28
5645 ES Eindhoven
Aanvang: 13.30 uur
zaal open vanaf 13.00 uur

SAMENVOEGING COMMISSIES

Tijdens de bestuursvergadering van januari is besloten om enkele van de bij OLAT werkzame commissies bij elkaar te voegen. Daarnaast is besloten om een nieuwe commissie te benoemen met gedelegeerden uit commissies die een direct raakvlak hebben met de OLAT-verzorging. Voortaan gaan samen als één commissie: Winterserie, Voorjaarstocht en Grenzeloze Tocht. Hieronder valt eveneens de realisatie van gerichte projecten zoals de 'Dak van Brabant'-tocht. Deze commissie gaat verder onder de naam: **commissie Dagwandeltochten OLAT** en staat onder voorzitterschap van Ad Ketelaars. Verder hebben daarin zitting: Ad Verbakel, Theo van Boxmeer, Antoinet Gooren en Hans Janssen. De nieuw gevormde **commissie Verzorging OLAT** staat onder voorzitterschap van Hans Janssen, tevens vertegenwoordiger namens de *commissie Dagwandeltochten OLAT*. Verder hebben daarin zitting: Jo Willems, *magazijnmeester*, (vacant) namens de *Avond4Daagse Rooi*, Tony van Duijn, namens de *KWD*, Jo Lepoutre, namens het *4 Daagse team* en Frank Marchand, namens de *LPS*, *tevens bestuursafgevaardigde*. Beide commissies rapporteren direct aan bestuur en jaarvergadering.

WANDELPADEN

Om de toekomst van de onder OLAT-beheer staande wandelpaden veilig te stellen wordt een ad hoc commissie in het leven geroepen. Deze ad hoc commissie gaat het bestuur adviseren aangaande besluiten die op termijn nodig zijn om het voortbestaan van de 3 OLAT-wandelpaden te waarborgen. Het bestuur van OLAT is van oordeel dat het huidige aanbod past binnen het OLAT-programma. In deze ad hoc commissie hebben zitting Joop Wesseling, Ad Ketelaars, Jan van Berkel en wordt verder ingevuld door 2 personen met specialisme.

GRENZELOZE TOCHT

Een nabeschuiving van de afgelopen Grenzeloze Tocht maakt duidelijk dat deze grensoverschrijdende, in samenwerking met Milieu 2000 uit Lommel georganiseerde eindejaarswandeling, nog steeds voldoet. Door uit te blijven zien naar nieuwe parkoersen behoudt de tocht haar charme. Onze Belgische vrienden hebben besloten om voor 2013 als startlocatie te kiezen voor Feestzaal De Moffel, Martinus van Gurplaan z/n 3920 Lommel-Werkplaatsen. Hierdoor ontstaan weer nieuwe mogelijkheden voor de parkoersbouwers. OLAT is verder van oordeel dat het hier een wandeltocht betreft waarbij het aanbod voor pendelvervoer sober en kostendekkend dient te worden uitgevoerd.

SECRETARISFUNCTIE VACANT

Nadat Ingrid, onze secretaris, ruim vooraf te kennen gaf dat zij tijdens de jaarvergadering haar functie zou neerleggen en niet meer beschikbaar zou zijn voor een nieuwe periode, zijn wij er helaas niet in geslaagd een nieuwe kandidaat te vinden voor deze functie. Wij hebben enkele kandidaten persoonlijk gevraagd en bij anderen gepolst of zij belangstelling hadden, maar dat heeft nog geen resultaat opgeleverd. Zoals u heeft kunnen zien in de uitnodiging kunnen wij als bestuur geen kandidaatstelling doen voor de functie van secretaris. Wij brengen dit alsnog bij u onder de aandacht, in de hoop dat er voor of tijdens de vergadering iemand bereid is deze functie te gaan vervullen. Mocht tijdens de vergadering blijken dat er geen kandidaat is, dan zal onze voorzitter het postadres van ons secretariaat ad interim invulling geven totdat een geschikte kandidaat is gevonden.

INSCHRIJVING VOOR KWD, KLT EN IWE WEERT ONLINE

Reeds enkele weken kunt u online inschrijven voor deelname aan de Kempische Wandeldagen, Kempenlandtocht en ons Int. Wandelevenement in Weert. Door op deze manier in te schrijven kunt u er zonder veel rompslomp van verzekerd zijn dat uw inschrijving is gegarandeerd en dat u online over de juiste informatie beschikt. Natuurlijk bestaat ook de gelegenheid om op de gebruikelijke manier uw deelname kenbaar te maken. Hiervoor zijn formulieren beschikbaar tijdens onze wandeltochten. Wij brengen ook onder uw aandacht dat voorinschrijven tot een bepaalde datum aantrekkelijk goedkoper is dan te wachten tot aan de start. Voor onze wedstrijd/prestatietocht in maart te Tilburg kunt u alleen inschrijven via een inschrijfformulier dat u tot 16 maart kunt downloaden van onze website of aanvragen bij Henk Plasman: 06-10980674 / henk.plasman@postnl.nl of inschrijven aan de start.

COÖRDINATIE LWP 2013

Wij moeten helaas vaststellen dat de coördinatie van het LWP binnen de eigen diensten van de KNBLO-NL erg krakemikkig is. Ofschoon wij onze activiteiten overeenkomstig de dienstvoorschriften hebben aangemeld bij zowel de Regio als bij de Sectie is hieraan geen correcte uitvoering gegeven in het aparte katern van de Sectie Lange Afstand. Wij wijzen er dan ook op uitsluitend uit te gaan van het wandelaanbod zoals dat staat vermeld in de reguliere opgave van het LWP 2013. De eerste signalen die wij ontvingen voor het concept 2014 betreffende opgave aan de Sectie wijzen erop dat we voor 2014 vooralsnog niet te optimistisch mogen zijn.
-Ad van Asten-

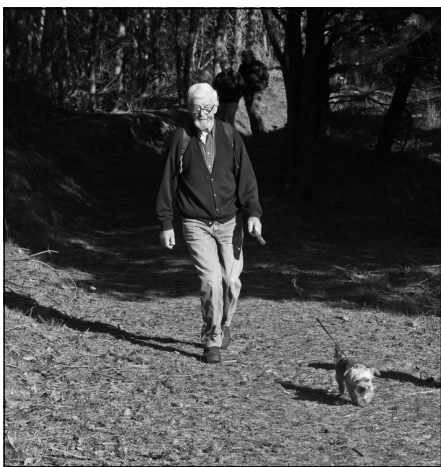
Jan van de Zanden bij 40-jarig lidmaatschap:

"Ik heb me altijd lekker gevoeld bij OLAT"

Op de eerstvolgende jaarvergadering is Jan van de Zanden aan de beurt om gehuldigd te worden voor zijn 40-jarig lidmaatschap van OLAT. Het is de vierde keer dat een OLAT-lid deze eer te beurt valt: Frans Peters, Loek Labout en Louis Oostvogels gingen hem voor. Alle reden voor een uitgebreid gesprek, bij Jan thuis in Mierlo.

Hij mag dan wat krakkemikkig worden op z'n ouwe dag – de laatste Grenzeloze bestond voor hem uit een tochtje van de bushalte in Luyksgestel naar het startpunt in de Zwarte Bergen – Jan van de Zanden geeft niet zomaar op. Dus de Oliebollentocht in Dordrecht waar hij al een jaar of twintig komt, prijkt begin 2013 gewoon weer op zijn lijstje van goede voornemens, zo vertelt hij in de woonkamer die nog volop in kerstsfeer is als we hem bezoeken.

Voor veel OLAT-leden is Jan een oude bekende, want of het nu winterseries zijn, de dinsdagwandelingen of andere tochten: hij behoort tot de trouwste deelnemers. Daarbij is hij natuurlijk ook een kleurrijk persoon, die met iedereen graag een praatje maakt. En waar hij ook gaat: zijn rafelige terriër Flappie volgt het baasje op de voet, al negen jaar. De zeventien jaar ervoor was een fox zijn vaste wandelmaat.

Jan van de Zanden met Flappie aan de wandel in Someren

Jan werd medio 1939 geboren als nummer vijf in groot boerengezin (9 jongens en 5 meisjes) in Mierlo, waar hij zijn hele leven is blijven wonen. Zijn huidige benedenwoning aan de rand van het dorp ligt niet ver van het ouderlijk huis, waar nu andere mensen wonen. "Maar tijdens de KWD komen we er meestal wel langs." Alle paadjes in de omgeving van het dorp kent hij als zijn broekzak.

"Ik ben op de boerderij al begonnen met de wandelsport", grapt Jan. "Lopen achter de ploeg. En melkbussen ophalen bij de boeren en die wegbrengen naar de plaatselijke melkfabriek. Dan trok het paard de kar en liep ik ernaast. Dat was mijn taak thuis en ik deed het graag." In 1960 sloot de fabriek, vijf jaar later stopte zijn vader met boeren en vond hij elders emplooi. Daarnaast zocht hij een andere manier om lichamelijk bezig te blijven: de wandelsport. Die bood nog een voordeel: je deed er contacten op, je had aanspraak. "Tegen een paard praat je ook wel veel, maar dat is toch anders."

Zijn familie stond er aanvankelijk niet bij te juichen. Jan was vanaf zijn geboorte licht spastisch, begon veel later dan z'n broers en zusters te lopen en bleef ook daarna een zorgenkindje. Toen hij zich in 1972 in Someren aanmeldde voor zijn eerste Kennedymars, was de eerste reactie dan ook: kan Jan zo'n zware tocht wel aan? "Op oude filmpjes van Someren kun je dat spastische zelfs nog zien", zegt Jan. "Maar door het wandelen is dat juist veel verbeterd."

Kast vol medailles

Zijn kast vol medailles en andere wandelrelikwieën bewijzen dat hij destijds een goede keuze heeft gemaakt. Hij liep de mars van '72 glansrijk uit, en verbeterde enkele jaren later zijn persoonlijk record door net binnen de dertien uur te finishen. In totaal heeft hij de Kennedymars in Someren 35 keer uitgelopen, de Vierdaagse van Nijmegen ook 35 keer, die van Apeldoorn en de Kennedymars van Sittard 28 keer, vijfmaal de 80-km-tocht Breda-Brecht-Breda en in ons eigen Rooi ook vijfmaal een 80-km-tocht, om maar wat te noemen.

Over de grens waren er de uitstapjes in de Ardennen en rond zijn zestigste de IJzer-Vierdaagse. Eenmaal voltooide hij zelfs de 100 km van Nantes, een Euraudaxtocht onder leiding van een baankapitein die er flink de pas in hield. Aan de IML-tocht in het Italiaanse Arenzano van 1982 hield hij een kloeki beker over 'omdat hij zich zo'n goede ambassadeur van de wandelsport had getoond'. Door de jaren heen liet hij zo overal zijn sporen na. "Alleen wedstrijden heb ik nooit gelopen, ik wandelde altijd voor mijn plezier."

Onze vereniging heeft bij dit alles een belangrijke rol gespeeld. Want na zijn

vuurproef in Someren wilde Jan serieus werk maken van de wandeltrainingen. Zodoende werd hij lid van OLAT, dat toen vijf jaar bestond. "In die begintijd werden er vooral nachtseries gelopen. Soms werd ook Gerrit Tigchelaar opgeroepen, een snelwandelelaar uit Friesland die ons de techniek bijbracht. Van hem heb ik geleerd om mijn voeten recht neer te zetten, ik zette ze teveel naar buiten. Sinds ik aan het sukkelen ben doe ik dat nu weer een beetje. Veel later ben ik ook nog lid geworden van een trimgroep in Mierlo, daar ben ik 22 jaar bij gebleven, tot het vanwege mijn hartklachten niet meer ging. Vier jaar geleden ben ik daar gestopt. Maar met wandelen ga ik zo lang mogelijk door, al zijn het maar korte afstanden."

Historische belangstelling

Na zijn pensionering had Jan ineens ook alle tijd voor het Wandelen op Dinsdag. Al was het soms een probleem dat hij geen auto meer had en niet alle startpunten bereikbaar zijn met openbaar vervoer. Dat bezwaar geldt trouwens wel voor meer tochten, vooral op zondag als de dienstregeling van de bussen minimaal is.

Voor het WoD ging Jan na een poosje ook zelf tochten uitzetten. Zijn levenslange fascinatie voor geschiedenis kwam hem daarbij goed van pas, bijvoorbeeld bij de de Onderduikersroute. Verkleed als pastoor gaf hij op de Strabrechtse Heide een stukje oorlogshistorie ten beste bij een half-ondergrondse schuilplek waar wel dertig onderduikers in pasten, plus een vijftiental Duitse krijgsgevangenen. "Die moesten fietsen voor de stroom." Ook een soldatengraf en de restanten van enkele vooroorlogse bunkers waren in de route opgenomen. Binnen Jan z'n familie circuleren al tientallen jaren de verhalen erover – zelf was hij een kleuter toen de eerste onderduikers in de geheime kuil hun heil zochten – en daarnaast benaderde

hij de Mierlose heemkundekring om zijn wandeling te bouwen rond alle gebeurtenissen van toen. Het uitzetten kostte een kleine week, waarna de hele route nog eens werd gecontroleerd samen met Sjef van Gestel en Bram Stelling. Het werd een groot succes.

"Die historische belangstelling heb ik altijd gehad", zegt hij. "Ik zal nooit zomaar ergens lopen, ik kijk goed om me heen, praat met mensen en luister naar hun verhalen. Zo kom ik altijd veel aan de weet. En mijn geheugen is ijzersterk, ik sla alles op. Ook films over een bepaald onderwerp."

Die kennis deelt hij dan weer graag met anderen. "Heel mooi was een ontmoeting tijdens de Vierdaagse van Nijmegen met een vrouw uit Israël, die dacht dat dit een evenement voor hardlopers was. Het wandelen viel haar flink tegen. Ik liet haar onderweg de Canadese begraafplaats zien, en ze was erg onder de indruk. 's Avonds zocht ik haar weer op in haar hotel aan de Wedren om meer over de oorlog te vertellen. Dat is leuk om te doen."

Vrijwilliger

Behalve dat hij zelf wandelde, heeft Jan zich ook graag dienstbaar gemaakt voor de vereniging. Vroeger met name in de verzorging van de winterseries, die inmiddels overdag plaats vonden. "Als een van de weinigen was ik in het bezit van een auto met aanhanger. Dus als de organisatie

mensen tekort kwam, sprong ik in. Materieel vervoeren, helpen met posten opzetten en zorgen dat het daar een beetje reilde en zeilde. Ook bij wedstrijden hielp ik wel eens mee, vooral met het aanreiken van eten en drinken. Ooit heb ik een cursus rondteller gevolgd, maar dat ging me niet zo goed af, dat lag me helemaal niet." In de beginjaren waren de verzorgingsposten ronduit primitief, een paar grote gamellen en waterkannen, berekend op de circa honderd wandelaars die een tocht gemiddeld trok. "Bij slecht weer had je als verzorger domweg pech omdat er toen nog geen tenten waren. Tenzij je bij een boer een post kon bouwen."

Jan van de Zanden koestert dit prachtige shirt uit de beginjaren van de Kempische Wandeldagen, ontworpen door de kunstzinnige snelwandelelaar Koos van der Heijden uit Zoetermeer. "Ik heb wel meer hele oude shirts van wandeltochten, maar hier ben ik extra zuinig op, dit wordt altijd heel voorzichtig gewassen."

(Vervolg op pagina 14)

Grenzeloos mooi en tamelijk zwaar

Wat kan er veel gebeuren binnen 21 jaar. Tijdens de eerste Grenzeloze Tocht was het fantastisch weer en liepen we bijna in een recordtijd van Borkel via de douanepost naar Lommel en daarna via de Watering terug naar Borkel. Op het tijdstip dat we toen aan de finish kwamen, moest ik er op deze 21ste keer nog aan beginnen.

Tegen elf uur komen Dini en ik bij de camping in Luyksgestel. Op de oprit naar de poort is het rustig. Wim Peters, staat ongeveer halverwege, dat is wel eens anders geweest, maar verder is er weinig veranderd de laatste jaren. Zelfs de kuilen in het pad naar de kantine zijn en blijven vertrouwde hindernissen. Volgens Joop valt de opkomst tot nu toe wel mee; hij oogt tevreden. Dini zit al vlug op haar vertrouwde plekje achter de tafel, nu samen met Gerda. Als echtgenote van de Tilburgse meester in het OLAT-bestuur begint Gerda al aardig te aarden binnen de club en dat zien we ook graag zo gebeuren.

Ik koop een retourkaartje Lommel zonder busvervoer en samen met Mirjam

begin ik om elf uur aan de wandeling. Al vlug komen we op het nieuwe traject dat we vorig jaar inliepen bij gelegenheid van de twintigste editie. Eerst zijn dat de vertrouwde paden door het bos, maar al vlug zwenken we iets af naar rechts en komen terecht op een stukje hei dat duidelijk in gebruik is bij de kleidivenschieters. Ofschoon het de laatste maand bijna niets anders heeft gedaan dan geregend, zijn de paden hier zanderig. Een paar dames achter ons geven hun speelse hond alle vrijheid bij het inspelen van voren achterwaartse trucjes met een tennisbal. De hond heeft vlug door dat wij meegaan in zijn uitdagingen. Dat wordt dus een spel zonder grenzen, totdat ik het beu word en de dames

een ruime kans geef om ons te passeren. Zo, dat loopt rustiger.

Als oude schrijfcollega's bij OLAT hebben we natuurlijk nog wel wat nieuwtjes uit te wisselen en Mirjam is naast tuinier ook nog een soort ZZP-er binnen eigen huis. Nu de hond weg is, heb ik geen reden meer om het speelse als excuus te stellen voor de zweetdruppels die gaandeweg de ogen vertroebelen. Het gaat toch een beetje te snel door al dat losse zand en dan ook nog kleine zandverstuivingen die genomen moeten worden. De temperatuur doet aan het voorjaar denken en met het zonnetje erbij geeft dat niet het idee dat we hier de verbinding tussen Kerst en Nieuwjaar aan het wandelen zijn.

Op een zeker moment naderen we een bosperceel waar het nogal druk is met jeugdige mensen die bezig zijn met een soort groot onderhoud van het bos. Er wordt gekapt en gezaagd en menig boompje legt het loodje ter meerdere glorie van de omgeving. Dat alles terwijl de boswachter toch een van zijn rustige periodes beleeft. Is dit een kwestie van halt of vooruit !?

Nieuw vandaag in het parkoers is een rondje van 8 kilometer dat de grens niet passeert, maar net daarvoor afzwenkt terug naar de Zwarte Bergen. Hier is dat geenszins het geval, maar zijn de bergen een mengsel van geelrood zand met heide. Het gaat echt op en neer en als cijfer voor het parkoers is hier zeker een negen op zijn plaats. Dat belooft veel goeds voor de komende uitvoering van deze tocht, wanneer wij in Lommel-Werkplaatsen ons einddoel gaan zoeken. Waar Feestzaal de Moffel aan de Martinus van Gurpstraat reeds als zodanig staat aangegeven. Maar nu is het nog niet zover. Uiteindelijk vinden wij toch nog de grenssteen die al jaren op dat specifiek plekje op ons staat te wachten om te markeren dat we daar de grens passeren. De spanning van vroeger is weliswaar verdwenen, maar toch doet zo'n paal je nog iets.

Dan nog eens zo'n heideveld, maar nu met een geciviliseerd pad, dat krijg je als je in België bent. Maar de markering is geel, dus toch ook nog even dwars door de hei en dan rijst het kanaal voor ons op. Vreemd hè, een kanaal achter een heuvel. Hoe ze dat gemaakt hebben, weet ik niet, evenmin als die fantastische S-vormige hangbrug van 80 meter over het Kempisch kanaal. Deze brug hangt er ook al weer zo'n 11 jaar. Over de brug gaan we aanvankelijk wel naar rechts, even hoop ik nog dat we het pad door de Sahara nemen, maar dat geweldige stuk natuur wordt tot na de pauze bewaard en dan ben ik er niet meer bij.

De keuze valt nu op een pad oostelijk van het uitgestrekte zand- en duinlandschap, dat in de afgelopen honderd jaar van een troosteloos fabrieklandschap is omgetoverd tot fraai erfgoed waar onze zuiderburen trots op mogen zijn.

Wij krijgen nu dus niet de fraaie vergezichten, maar wel de restanten van afgravingen die mede een rol hebben gespeeld bij de ontwikkeling van dit gebied. Wij wandelen nu tussen twee vijvers door, een uniek paadje, zeker als er ijs op ligt, maar daar is vandaag geenszins sprake van. Het duurt niet lang meer of wandelaars komen ons tegemoet lopen. Zij komen van de centrale rustpost Scoutsheem en moeten zo'n 100 meter terug op het parkoers om hun weg door de Sahara en daarna naar Heideheuvel te vervolgen.

Bij Scoutsheem is het niet zo druk en er zijn nog voldoende zitplaatsen. De bezetting van deze post geschiedt door vrijwilligers van beide wandelclubs. Ik zie Antoinet en Truus druk in de weer en ook Sjef en Willem doen hun best om alles netjes te houden. Van Willem zijn we dat natuurlijk al jaren gewend, maar ook Sjef toont zich nog een gretige leerling in de horeca! Na het inwisselen van wat kleingeld tegen een paar bonnetjes, zijn een kop koffie en een heerlijk wit bolletje kaas niet te versmaden. Mirjam komt er ook gezellig bij zitten. We kunnen niet te lang praten, want er wacht ook nog een heel eind parkoers. Even de routebeschrijving erbij voor de strategie en dat heeft als resultaat

dat Mirjam doorloopt naar Heideheuvel; ik keer hier mijn weg en ga via de rode route terug naar de Zwarte Bergen. Het zijn bijna allemaal bekenden die je hier aantreft en Jos uit Nuenen is zelfs voor de eerste keer op deze tocht, in gezelschap van Wim uit Valkenswaard die de weg kent. Weer buiten moet ik natuurlijk de juiste richting

kiezen. Die heb ik al vlug te pakken en word achter het gebouw om richting Holland verwezen. Als wandelpuntenverdelers kan ik nu positief besluiten in het voordeel. Als Hollander kwam ik namelijk 300 meter tekort en als ik me nu als Belg reken, heb ik er straks in Holland toch mooi 17,5 km opzitten. Eerst volg ik een kronkelweg door het bos, maar al vlug herken ik het pad dat richting Taverne D'n Engel loopt. Dan zijn we ook weer terug bij het kanaal, maar nu een brug verderop. Een wandelaar voor mij twijfelt duidelijk over zijn gemaakte keuze en op de brug neemt hij het besluit mij aan te spreken met de vraag welke kant ik op ga. Naar Holland is duidelijk niet zijn

keuze. Nee, lezen doen ze niet graag de Belgen, de meesten nemen dan ook geen routebeschrijving mee. En als ie nou wel snugger is, gaat ie natuurlijk niet dat hele eind terug, om door de Sahara lopen, maar duikt ie onder de brug door en dan is ie binnen het kwartier in Heideheuvel! Dat vertel ik natuurlijk alleen maar aan jullie omdat ik zelf de Sahara heb gemist.

Mijn pad gaat dus wel over de brug om een eindje verder linksaf te zwenken. Dan ga je natuurlijk netjes alle pijlen volgen totdat je uiteindelijk uitkomt in een wei. Dat loopt in ieder geval beter dan langs zo'n breed pad dat alleen uit slijk bestaat. Wie houdt er nou rekening mee dat er aan het eind van de wei wel eens prikkeldraad zou kunnen staan. Ik niet en daarom helpen een paar mensen met de draad los maken, ik er door, zij weer vastmaken dat niet te best lukt enz. En Bertus maakt er een foto van...!

In de Putten zijn we duidelijk nog in België, maar dan naderen de masten-

boompjes alweer snel en krijgen we het eerste uurtje ook niet veel anders meer te zien. Die voetbaltraining van vanmorgen heeft ook duidelijk zijn tol geëist. De benen ter hoogte van beide heupen krijgen de signalen nog maar ternauwernood verwerkt, met als gevolg dat de vooruitgang nog nauwelijks zo genoemd mag worden en eerlijk gezegd kijk ik zelfs uit naar een bankje of zoiets. Maar we zitten hier duidelijk niet op een toeristisch stukje route, dus na een kilometer gesukkel is de eerste de beste boomstronk de mijne... Toch ook wel leuk om het volk zo langs te zien trekken. De meesten hebben dan toch wel een woordje voor je over. Er zijn er zelfs bij die een schrijver in mij zien en vragen of ik al met mijn verhaal bezig ben. Kijk en zo ontstaat het nieuws ...!

Na 10 minuutjes en een blikje cola ben ik er weer helemaal klaar voor en sjouw achter de anderen aan. Raak nog aan de praat met Iris en Hennie, die in het komend jaar toch ook wel wat intensiever puntjes bij me willen afnemen voor de clubcompetitie. We

zien zelfs gezamenlijke idealen in de Belse bergen, die gaan een gezellig feestjaar tegemoet. We zien het al gebeuren: Toon en Frans met een toeter voorop ...!

Bij Sint Andries krijg ik visioenen en droom even weg in een stoet met alleen maar schrobbelearkes. Vervolgens zijn de Postelhoeve, de Hunnebergen en de Koperen Teut duidelijk aanwijzingen dat we het ons gestelde einddoel gaan halen. Het wordt ook tijd, want met die druilerige regen en grijze luchten wordt het er niet gezelliger op. De camping komt dan al vlug in zicht. Nog een paar straatjes en dan zijn wij aan het einde gekomen van deze wandeling, die ik wel als mooi, maar toch ook als tamelijk zwaar heb beleefd.

Graag een woord van dank aan allen, die het weer allemaal voor elkaar hebben weten te krijgen en graag tot een volgende keer.

-Ad van Asten-

(Vervolg van pagina 11)

Verder beschikte OLAT op de caférusten lange tijd over vrijwilligers die wandelboekjes afstempelden. Tot voor drie jaar was Jan regelmatig één van die vrijwilligers, naast Frans van den Boom en Jan Legius die intussen zijn overleden – evenals hun vaste chauffeur Jos van den Bersselaar. "Wij traden ook op als aanspreekpunt namens de vereniging, bijvoorbeeld als er pijlen weg waren of iemand onwel was geworden op de route. Jammer dat dit nu niet meer gebeurt, ik had er veel voldoening van", zegt Jan, mijmerend over al die aparte stempels die hij in de loop der jaren heeft mogen zetten.

"En bij de laatste winterserie voor Kerstmis schreef ik altijd zelf iets in de boekjes: 'PKZN' – dat staat voor 'Prettige Kerstdagen Zalig Nieuwjaar'."

Ja, aan alles merk je dat OLAT hem aan het hart gebakken zit. "De gezelligheid die je hebt met elkaar, de uitstraling van de vereniging, ik heb me er altijd lekker bij gevoeld", beaamt Jan. "En eigenlijk kon ik met iedereen wel uit de voeten. Maar of anderen dat ook met mij konden? Dat weet ik niet zo. Ik ben nogal een eigenheimer."

-Mirjam Kies-

(Vervolg van pagina 3)

dat bestaat uit water, moeras, heide en bossen en struwelen. De grote waterplassen, de kleine veenputjes, de peelbanen en de peelvaarten vormen samen de zichtbare geschiedenis van de turfwinning.

Helenaveen en Griendtsveen zijn de enige veenkoloniën in Zuid-Nederland. De geschiedenis van beide dorpen is nauw verweven met de ontginning van de Peel. De Helenavaart, waaraan zowel Helenaveen als het Limburgse Griendtsveen is gelegen, werd speciaal gegraven voor de afvoer van de turf. Ook de spoorlijn van Eindhoven naar Venlo, aangelegd in 1866, was van groot belang bij de ontginning van het veengebied. Een van de aannemers was Jan van de Griendt, tevens een van de oprichters van de "Maatschappij tot ontginning en verving van de Peel". Van de Griendt stichtte het dorp Helenaveen. Zijn zoons Jozef en Eduard zetten zijn werk voort en stichtten het dorp Griendtsveen. Toen alle veen afgegraven was, kreeg het dorp een woonfunctie. In 1956 werd een einde gemaakt aan het alleenbezit door de maatschappij van Van de Griendt. Met deze normalisatie was de ontginning van de Peel ten einde.

Helenaveen heeft een zo grote culturele en historische betekenis dat het dorp in 1999 de benaming beschermd dorpsgezicht kreeg. Ook Griendtsveen met z'n prachtige ligging en zijn mooie historische panden heeft een beschermd dorpsgezicht.

Met deze achtergrondkennis wordt de wandeling door dit prachtige gebied nog boeiender!

Al gauw na het vertrek uit De Gouden Helm splitsen de afstanden zich. De wandelaars van de 30 en 40 km lopen richting Grashoek. Zij gaan via een viaduct onder de snelweg door en komen in 't Zinkske, een klein, apart gelegen peelreservaat, dat deel uitmaakt van de grote Deurnese Peel. Geruime tijd volgen zij de mooie Helenavaart. Aan het einde lopen ze via de andere kant van de vaart naar het dorpje Grashoek. Aan de ene zijde van de vaart is er bosgebied, aan de andere zijde weidse blikken over landelijk gebied, een totaal andere beleving! In Grashoek is de caférust voor de twee langste afstanden.

De wandelaars van de 30 km vervolgen de route naar de Mariapeel. De 40 km lopers maken vanuit Grashoek een grote lus in de richting van Helden. Door een mooi bosgebiedje in de nabijheid van camping De Schatberg lopen ook zij richting Mariapeel, maar komen op een oostelijker punt binnen. Via een prachtige route slingeren zij door het mooie peellandschap, op weg naar wagenrust 1.

De overige afstanden: 10, 15 en 20 km, lopen na de start direct langs de Noordervaart naar de Mariapeel. Via een mooie lus gaan zij rechtstreeks op weg naar wagenrust 1. Hier wacht een welkom bekertje warmes en een smakelijke boterham.

Na de wagenrust buigt de 10 km af. Zij blijven in de Mariapeel en volgen een fraaie route langs vennen en turfgaten. Na enkele kilometers wandelen zij het peelgebied uit en komen op het punt waar alle afstanden samenkomen, om terug te lopen naar Helenaveen.

We passeren de mooie Julianahoeve. Het is één van de zes zgn. Koningshoeven. Dit zijn karakteristieke grote ontginningsboerderijen die aan de Helenavaart liggen. In de tijd

van de ontginning werd eerst een grote schuur gebouwd, die onderdak bood aan 12(!) gezinnen. Zodra het gebied (20 tot 30 ha) ontgonnen was, werd de schuur omgebouwd tot boerderij en werd er geboerd. Men vertrok naar een volgend gebied om daar een nieuwe schuur te bouwen en zo herhaalde zich dit proces. Vlakbij wagenrust 1 staat nog een schuur, gebouwd voorafgaande aan de ontginning van het gebied. Dit is er echter niet meer van gekomen, maar de schuur is blijven staan. Let eens op de 12 deuren -> 1 per gezin.....

De 15 km buigt af om na nog een uurtje genieten van de Peel uit te komen bij de volgende wagenrust. De overige wandelaars lopen in zuidoostelijke richting en slingeren opnieuw door het peelgebied. Het blijft genieten, het mooie landschap, de weidse blikken, de heide en de bossen. Met regelmaat worden we getraakteerd op opvliegende groepen ganzen en andere watervogels. Zij hebben de Peel uitgekozen als overwinteringsplaats of bivakkeren er het hele jaar door. Er broeden wel een kleine honderd vogelsoorten!

We vervolgen de route richting Griendtsveen. In dit bijzondere plaatsje maken we een heel mooi en interessant ometje. We komen binnen via de ophaalbrug, zien de arbeidershuisjes en de 12 apostelwoningen. Dit zijn vrijstaande huizen met elementen uit de Engelse landschapsstijl, die door de firma Van de Griendt gratis ter beschikking gesteld werden aan het stafpersoneel van de firma. Ze werden Apostelhuizen genoemd omdat de bewoners in de ogen van de veenarbeiders volgelingen waren van de familie Van de Griendt. Hieruit kun je wel opmaken dat er standsverschil ervaren werd.

Let ook eens op het grote huis van de familie Van de Griendt, dat bijna geheel verscholen gaat achter grote rododendronstruiken.

In het gemeenschapshuis is de caférust voor de 20, 30, 40 km. Na de rust gaan we terug in de richting van Helenaveen. Er volgt een mooie afwisselende route, waarbij we nu de Deurnesepeel doorkruisen. Af en toe lopen we een stukje langs de turfvaart. We maken mooie lusjes links en rechts van de vaart. Na een uur lopen, komen we bij wagenrust 3, waar de soep dampend warm is. De 15 km sluit hier weer aan.

De laatste kilometers leiden ons langs tal van vennen en visvijvers. Ook komen we nog over een mooi, nieuw aangelegd pad te midden van groensingels.

En dan komt Helenaveen weer in zicht en komen we aan het einde van deze winterserietocht. Met veel voldoening kunnen we terugzien op een prachtige wandeling door een heel bijzonder gebied!

-Myriam van den Berg- (praktische informatie staat op pag. 5)

AGENDA CLUBKAMPIOENSCHAP							
datum	plaats	organisatie	start	afstand	punten	bonus	limiet
15-16 febr	Winterswijk	LAOG	23.00	80 km	360		
24-febr	Amsterdam	LAT	12.00	30 km	bo2		
2-mrt	Uffelte	FLAL	08.00	60 km	250		
3-mrt	Rotterdam	RWV	11.00	5/10 km	bo3		
9-10 mrt	Roosendaal	Whv	16.00	110 km	500		
	Steenbergen	Whv	19.30	80 km	360		
16-mrt	Maarn	WS 78	07.00	60 km	250		
16-mrt	Scharnegoutum	FLAL	08.00	60 km	250		
17-mrt	Uden	OLAT	07.00	50/60 km	200/250	100	
22-23 mrt	Bussum	LAT	20.00	60-85-100-120 km	250-360-500		
24-mrt	Tilburg	OLAT	10.30	50 km	schema	350	
			11.30	30	schema	250	
			13.30	20	schema	150	
			13.30	10	schema	100	
			14.30	5	schema	50	
30-mrt	Sittard	50 KMS	05.00	80 km	360	schema	13 uur
5-6 april	Klarenbeek	WS 78	22.00	80-60 km	360-250		
13 april	Casticum	LAT	07.00	60 km	250		

Deelname aan tocht s.v.p. binnen 2 dagen melden bij: Ad van Asten, tel 0499-473767 of e-mail: a.asten1@chello.nl

AGENDA SNELWANDELWEDSTRIJDEN EN PRESTATIETOCHTEN				
datum	plaats	organisatie	start	afstanden
9/10 feb	Apeldoorn	NK indoor Masters		
16/17 feb	Apeldoorn	NK indoor Sen		
23/24 feb	Apeldoorn	NK indoor Jun		
24-feb	Amsterdam	LAT	12.00	5-10-15 km W (en 30 km P)
3-mrt	Rotterdam	RWV	11.00	5/10 km W/P
24-mrt	Tilburg	OLAT	10.30	50 km W/P
			11.30	30 km W/P
			13.30	20 km W/P
			13.30	10 km W/P
			14.30	5 km W/P
30-mrt	Sittard	50 KMS	05.00	80 kmW

STAND CLUBKAMPIOENSCHAP

Op het moment dat ons clubblad naar de drukker gaat is er nog slechts één tocht verlopen waarbij punten voor ons clubkampioenschap gescoord konden worden. De betreffende wedstrijd/prestatietocht vond plaats op 6 januari bij RWV in Rotterdam. Hier kwam o.a. ons nieuwe clublid en licentiehoudster Ron Buddy aan de start. Ron startte op de 10 km en realiseerde met 58:15 een mooie tijd.

Hoewel Wilko van Nieuwenhuyzen ook gerechtigd is om in de wedstrijdklasse uit te komen, verkoos Wilko toch om iets rustiger te beginnen en genoeg te nemen met 5 km prestatie. Hij scoorde 31:43. Ook Sandra de Graaff heeft haar eerste puntjes voor ons clubkampioenschap alweer opgeëist. De 5 km prestatie volbracht Sandra in 35:59.

De deelnemers aan ons clubklassement zullen nog wel even moeten wennen aan de puntenverdeling. De spectaculaire sprongen zijn voorgoed verdwenen en vanaf nu zal iedereen op gelijk niveau naar de top proberen te komen. Ik wens jullie daarbij veel succes en een mooie spannende competitie.

Het klassement ziet er nu als volgt uit:

1	Ron Buddy	285	(1)	M
2	Wilko van Nieuwenhuyzen	190	(1)	M
3	Sandra de Graaff	80	(1)	V

Let op: de prestatietocht van de LAT, gepland voor/op 10 februari, (30 km) is verplaatst naar 24 februari.

-Ad van Asten-

34^e WEDSTRIJD / PRESTATIE

Datum: zondag 24 maart 2013

Startplaats: Wielerbaan Pijnenburg
Bijsterveldenlaan 3
5045 ZZ Tilburg

Het wedstrijd/prestatiewandelen is een jaarlijks OLAT-evenement, dat ook nadrukkelijk openstaat voor de 'gewone' sportieve wandelaar.

Er wordt gewandeld op een (door de Atletiekunie gecertificeerd) parkoers van 1.569 meter. Het parkoers ligt in een parkachtige omgeving en is verkeersvrij. De bijbehorende accommodatie beschikt over faciliteiten zoals douches en kantine.

Er is keuze uit vijf afstanden. Alleen op de 50 km moeten deelnemers een gemiddeld tempo halen van tenminste 7 km/u.

Tijdens het wandelen is eten en drinken voor de deelnemers inbegrepen.

In de kantine vindt aan het eind van de middag de uitreiking plaats van prijzen en diploma's.

Afstand	Inschrijfgeld	Starttijd
50 km	€ 10,00	10:30 uur precies
30 km	€ 9,00	11:30 uur precies
20 km	€ 8,00	13:30 uur precies
10 km	€ 5,00	13:30 uur precies
5 km	€ 3,50	14:30 uur precies

Korting

OLAT-leden bij voorinschrijving:	€2,50
Leden Atletiekunie bij voorinschrijving:	25%
Bondsleden:	€0,50
Geen korting op korting.	

Inschrijven

vóór 16 maart 2013

via formulier

verkrijgbaar bij Henk Plasman

Weegbree 81

5684 JC Best

e-mail: wedstrijd@olat.nl

Bij voorinschrijving dient het inschrijfgeld onder vermelding van naam en afstand voor 16 maart 2013 te worden overgemaakt op bankrekening 1382.11.736 t.n.v. OLAT Sint-Oedenrode.

Na-inschrijven kan ook bij het inschrijfbureau tot een half uur voor de start.

PRIKBORD

REISFILMS

Een vaste deelneemster aan de Wandelen op Dinsdagtochten, *Tanny van de Ven*, wil haar films van de beklimming van de Kilimanjaro en de Transsiberië treinreis graag laten zien aan geïnteresseerden.

op 21 maart a.s.

in buurtcentrum Jaguar

Jaguarstraat 2

5645 CR Eindhoven

Om 19.30 uur is er koffie en om 20.00 uur wordt de eerste film gestart. Na de pauze volgt de tweede film.

Als er interesse is kunnen vervolgens ook nog foto's worden vertoond.

VACATUREBANK

Voor het goed kunnen organiseren van onze activiteiten zijn veel vrijwillige handen nodig. Momenteel zijn wij op zoek naar mensen voor de onderstaande functies:

Voorlopers winterserietochten op zondagmorgen (vooral wandelaars met een snelle tred)

Verzorgers winterserietochten op zondag

Tijdwaarnemers Prestatie/wedstrijd Tilburg op 24 maart

Tijdwaarnemers en verzorgers Wandelweekend Weert 18 op 19 mei (dag/nacht/dag)

Chauffeurs en verzorgers Kempenlandtocht van vrijdag 2 op zaterdag 3 augustus (nacht/dag)

Hebt u belangstelling, informeer dan gerust bij onze medewerkers of bel eens met:

Paul Kanters (06 16885375); Pierre Emans (06 34161600)

Henk Plasman (06 10980674); Ad v Asten 0499 473767)

GESLAAGDEN

Airbornepad

461	Jenita Eijkemans	Sint-Oedenrode	1x
462	Dilia v.d. Berg	Sint-Oedenrode	1x
463	G. Martinus	Tilburg	1x
464	A. v.d. Greft	Vinkeveen	1x
465	Han Timmers	Druten	1x
466	Rachel Timmers	Druten	1x
467	Jamie Nick Timmers	Druten	1x
468	Renske Visser	Eindhoven	1x
469	Chris Jacqout	Eindhoven	1x
470	Henri Floor	Driebergen	1x

Graaf van Hornepad

Chris van Rijt Ittervoort 1x

Hertog Hendrik pad

Ton Schipper	Sint-Oedenrode	1x
Lenie Schipper-Val	Sint-Oedenrode	1x

Wandeltrainingsweekend 11-13 januari 2013

Als trainer van SV Fortuna 67 (uit Sint-Oedenrode) en wandelaar had ik mij ingeschreven voor dit weekend. Het was weer perfect georganiseerd door wandelsportvereniging OLAT. Opnieuw werd gekozen voor kampeerboerderij 't Caves in de prachtige omgeving van Wintelre (nabij Eindhoven).

De trainingen zijn geschikt voor iedere wandelaar, van jong tot oud en van recreatie- tot snelwandelaar. Veel aandacht werd er besteed aan het verbeteren van techniek en houding tijdens het wandelen. Naast de gezamenlijke onderdelen, waarbij voornamelijk 'warming-up' en 'coördinatie' centraal staan, wordt er iedere dag in verschillende groepen gewerkt. Iedere groep staat onder leiding van een eigen trainer, zodat er voldoende aandacht is voor elke afzonderlijke deelnemer.

Ik deed voor de 4e keer mee, want je leert er altijd iets van wat je zelf kunt gebruiken of kunt doorgeven aan de sportief wandelaars van SV Fortuna 67.

Op **vrijdag** werden we verwelkomd door Henk. Ik zag veel bekenden en enkele nieuwkomers. Na uitleg over het programma en een maaltijd gingen we om 20.15 uur een lange boswandeling maken. We trokken met schijnwerpers (die wel nodig waren met de vele plassen op de paden) en een fris windje de natuur in. Moe maar voldaan kwamen we na 2 uur weer terug in de boerderij, waar de dames ons verwelkomden met koffie, thee en wat lekkers. Al gauw werd er in groepen gezellig nagepraat of werden spellen gedaan met het nodige lekkers en drankjes op tafel.

Zaterdag werd eerst een gezamenlijke warming up gedaan door ons bekende OLAT Boetje. Als balletdansers bewogen we over de harde grasmat en kregen oefeningen voorgeschoteld waar je alleen maar van kunt dromen. Na een welkome verfrissing gingen we onder leiding van Cees en Sjef de techniek van het wandelen perfectioneren.

Dit jaar werd de wandelscholing door Tily en Rene opgenomen op beeld om zo de verschillen in techniek vast te leggen. Het was mooi om te zien hoe veel verschillen er zijn en de moeite om bij te scholen, want daar was dit weekend voor.

Hierna gingen we een bosparkoers afwerken van 7,5 km, wat door de bosbouw was omgetoverd tot een crossbaan. Ook hier werd regelmatig de wandelhouding door Cees bijgestuurd, wat al direct resultaten te zien gaf bij de deelnemers.

Na de uitgebreide lunch met soep werden de beelden door iedereen bekeken en werden de verschillen zichtbaar gemaakt. Voor iedereen was duidelijk dat er al progressie in de training geboekt was.

Na een kort middagdutje voor sommigen werd om 14.30 uur de middagtraining aangevangen op de bospaden van de 9 km route, met weer opnames van de wandeltechniek. Na ruim 2 uur werd de douche weer opgezocht en werden de beelden bekeken. Hier werd al snel geconstateerd dat iedereen, zelfs ik, met sprongen vooruit was gegaan.

Van zo'n uitgebreid programma krijg je wel honger en het was weer tijd voor een uitgebreide maaltijd. De dames hadden voor ons een rijsttafel samengesteld die zijn weerga niet kent: klasse. Hiervan moesten wel even bijkomen. Later werden de speeltafels weer klaargemaakt en werd tot laat in de avond alles weer op peil gebracht. Als je spierpijn of andere ongemakken had kon je terecht bij een gediplomeerd masseur die heel discreet achter een handdoek te werk ging. De resultaten waren direct merkbaar en

goed bevallen en er moest al een afspraak gemaakt worden voor de anderen.

Zondag, de laatste dag, was het voor enkelen wat moeilijk om op te starten. De winterse omstandigheden maakten het zeker nodig om weer een uitgebreide warming up te doen onder leiding van Henk. Na de koffie gingen we de witte route volgen; samen met Cees werd de kapel aangedaan. Na de groepsfoto werd op betere harde ondergrond het geleerde uitgetest. Met verbluffende resultaten werden er hoge snelheden behaald en enkelen waanden zich al een snelwandelaar. Het weer nodigde uit om nog een extra ronde te wandelen, om zo een goed weekend af te sluiten.

In de middag werden we verrast met een uitgebreide lunch; alles wat over was werd verdeeld en opgemaakt. Na de dankwoorden van Henk aan de vaste crew Tini, Els, Gea, Sjef, Cees en Boetje werden de mail-adressen uitgewisseld.

We mogen rustig stellen dat we nu weten hoe we met een betere houding makkelijker en sneller kunnen wandelen en veel geleerd hebben dit weekend. Vanaf deze plaats wil ik iedereen van de staf bedanken voor hun inzet, de professionele leerzame begeleiding en de prettige sfeer onder de deelnemers. We kunnen nu met een tevreden gevoel huiswaarts keren.

Misschien tot volgend jaar.

-George Zoontjens-

Noot van de redactie:

Foto's van het trainingsweekend zijn te vinden op www.olat.nl

De Dry Stone Way - GR 221

In vorige nummers van OLATNieuws heeft u de eerste afleveringen kunnen lezen van de wandelreis die Peter van de Ven in september maakte. We vervolgen zijn verslag vanaf 28 september.

Vrijdag 28 september

De voorlaatste wandeldag. We begonnen weer bij het stuwmeer van Cuber en volgden een vrij gemakkelijk, langzaam stijgend pad langs het aquaduct dat bronwater uit de bergen naar het meer afvoerde. Dat aquaduct was niet waterdicht, op diverse plaatsen sijpelde of spoot het uit de trechter over het pad. Na 10 minuten een ander stuwmeer, het Embassement du Corg Bleu. En inderdaad een mooi blauw meer en dan nog blauwe lucht achter de berg-ruggen, dat moest na de nattigheid van gisteren wel een mooie dag worden!

Even verderop een dennenboom op een ovale rots, het leek wel op een paasei met een strik. Langs het aquaduct hadden we nog een beetje zicht op het dal, maar na drie kwartier liepen we tussen jonge dennebomen, met lichtgroene naalden.

Toen het terrein weer wat opener werd, volgde een heel lange, pittige klim. Ze duurde meer dan 80 minuten. Het pad was rotsig en er stond behoorlijk wat wind. Maar goed dat het weer beter was dan gisteren, door de zon liepen we toch nog in een tempera-

tuur van ± 16 graden.

De hei stond hier prachtig in bloei. Na tweeënehalf uur rustten we ergens achter de beschutting van rotsen. We konden nog prachtig de gouden bol van de sterrenwacht op de top van de Puig Major zien liggen. We hadden toch al weer een hoogteverschil van 450 meter overbrugd.

Op de bergkam van de Coll des Prats (1224m) waaiden we weer zowat van de bergen af.

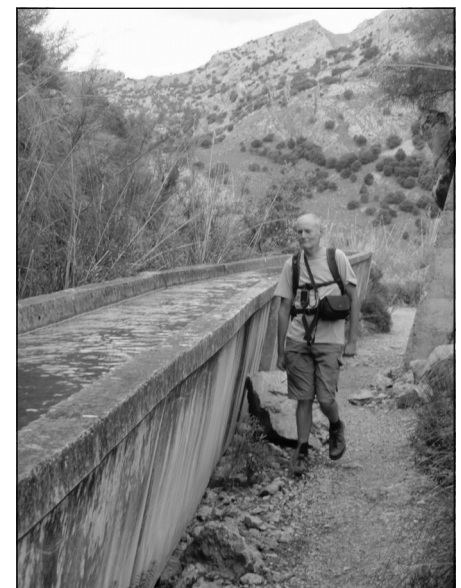
Landinwaarts kwamen donkere wolken opzetten. Daaronder konden we nog net de laaggelegen vlakte van het zuiden van Mallorca zien. Er stond hier dat het nog tweeënehalf uur lopen was naar het klooster van Lluc. Ook was er op de GR-wegwijzer te zien dat de Font des Prats 1 uur en 25 minuten

achter ons lag. Het bleek dat er dus twee manieren waren om boven te komen en wij hadden de noordelijke variant genomen. Op foto's heb ik achteraf gezien dat de Font een klein waterbronnetje was, dat de leverancier was van de grote meren Cuber en Corg Bleu. Het landschap was nu

behoorlijk ruig geworden, veel grotere rotsen, hoog gras en een enigszins lastig begaanbaar pelgrimspad. Hier zouden we extra uit moeten kijken, maar net als je dacht dat iedereen weer een beetje behoorlijk liep een schreeuw: "Peter, Peter" en daar bleek Marie-José (ook van de Ven, geen familie) onderuit gegaan te zijn. De stevige wind was hier ook wel een beetje schuld aan. Gelukkig hadden zij en haar vriendin Helma vaak heel wat af te lachen, want de verbandkist (=Theo Tromp) was alweer enkele honderden meters vooruit. Helaas stelde het bloed niet zo een-twee-drie, want door de bewolking kreeg de zon geen kans.

We daalden plm. 100 meter af. In de vlakte die we hier doorkruisten zagen

we voor het eerst op de GR221 de sneeuwputten. Dit waren hoog met stenen opgestapelde ronde cirkels, die 's winters met sneeuw werden gevuld en daarna afgedekt met as en stro. Die sneeuw bevroor dan en in de zomer werden de ijsblokken door ezels naar het dal vervoerd en voordat de elektriciteit zijn intrede deed, kon men daarmee voedsel en medicijnen koelen.

Na een half uur de laatste klim van die dag naar de Puig de Galieu (1181m). Hierna zouden we definitief de afdaling inzetten naar het dal en het klooster van Lluc. De lucht was helaas helemaal dichtgetrokken en het begon een beetje te miezeren. Net genoeg om het stenen pad glibberig te maken, dus vooral op punten waar het iets pittiger omlaag ging extra uitkijken. Tussen de wolkenlierten door zagen we beneden een groot bos liggen en daarachter het klooster. We hadden nog anderhalf uur nodig om daar te komen. Toen we wat lager zaten, werd het gelukkig droog. Het was toen wel afgelopen met de vergezichten, want we zaten midden in het bos.

We wisten dat er op het eind een terras lonkte en daardoor ging het tempo omhoog. Helaas verloren we daardoor het contact met Arie. Toen we beneden bij de verharde weg stonden, hebben we wel twintig keer naar hem geschreeuwd en gefloten. Een ongeluk vreesden we niet, want hij zat toen ook al in de veilige zone.

Gelukkig bleek hij verderop de weg ook gevonden te hebben en kon Theo van de Ven hem afhalen.

Op het terras eerst maar een grote pul bier gedronken en toen over de parkeerplaats doorgelopen

naar het klooster. Dit klooster was al 800 jaar een bedevaartsoord voor pelgrims. Het was een vrij groot complex, waar in de hoogtijdagen van het christendom misschien wel duizend monniken woonden. Nu waren er waarschijnlijk meer bezoekers dan bewoners. Voor

de pelgrims was het beeld van de maagd La Maraneta (De Zwarte Madonna) de belangrijkste reden om hier te komen. Sommigen van ons hadden meer dan een uur nodig om alles te bekijken en te fotograferen/filmen. Gelukkig hadden we twee busjes, zodat de minder geïnteresseerden veel eerder naar Pollenca konden vertrek-

ken. We hadden vandaag bijna 1000 meter geklommen en gedaald en in totaal plm. 14 kilometer afgelegd.

Zaterdag 29 september

De laatste wandeldag. Om half tien vertrokken. Toch wel spannend, het had de hele nacht geregend, zou dit

net zoals eergisteren een dag worden die in het water zou vallen? Bij het klooster was het nog droog, maar al gauw gingen de regencapen aan. We zaten nu op een hoogte van 650 meter en vandaag zou er overwegend afgedaald worden naar zeeniveau.

Gelukkig kon alle regenkleding bij de Refuge Son Amer, na 10 minuten, alweer uit en het zou voor de rest van de dag zonnig blijven. We moesten nog via trapjes enkele omheiningen oversteken, we kwamen nu steeds meer landerijen tegen. Op donkere plekken

onder de bomen zagen we paddestoelen, de herfst zou hier toch ook vrij snel zijn intrede doen, alleen niet met die lage Nederlandse temperaturen. In het begin was het vrij makkelijk lopen over een brede bosweg, maar daarna werd het pad toch weer smaller en rotsiger. Het laatste bergje waar we nog een beetje voor omhoog moesten

was de Felidio, dat lag op dezelfde hoogte als Lluc. Het was 10 voor half twaalf. Veel uitzicht hadden we niet, we bleven overwegend in het bos. Na de Felidio eerst een brede asfaltweg, die ging over in een grindweg en daarna werd het weer een slingerend rotspad en al zigzaggend gingen we verder naar beneden.

Wat de ziekenboeg betreft, deze laatste dag was Mieke Gieling aan de beurt om te vallen. Het leek ernstiger dan gisteren met Marie-José, maar ze haalde de finish te voet. Op dit stuk kwamen we overigens regelmatig mountainbikers tegen. Sommigen irriteerden zich hieraan, maar zolang ze zich maar op tijd aankondigden,

mochten ze wel op "mijn" wandelpad komen.

Na twaalf uur was er een doorkijkje naar Pollenca, de eerste keer dat het eindpunt in zicht kwam, dus dat moest vastgelegd worden. Om 10 voor half twee hadden we de tweede rust op een breed muurtje en niet lang daarna waren we echt in de laagvlakte. We zagen op afstand wat bergen met grillige rotsen; die hadden we vanuit de busjes ook gezien, maar nu waren ze veel mooier te fotograferen. Het was nog een kleine twee uur op ongeveer

hetzelfde niveau lopen over en langs een grote weg. Voor mij persoonlijk hadden we dit stuk wel over kunnen slaan. Het was toch een heel andere situatie dan de periode 2007-2010, toen we zowat elke kilometer van de Camino naar Santiago de Compostella gelopen

hebben. Nu hadden we om uiteenlopende redenen waarschijnlijk maar 75% van deze Dry Stone Way gelopen. Het meest "spannende" was nog dat we door de droge bedding van een riviertje moesten, maar dat was maar voor heel even, omdat het pad daar onderbroken was.

Als we trouwens naar ons appartementencomplex waren gelopen, dan had dat laatste stuk nog minimaal een uur langer geduurd. De Theo's begrepen dat wij daar geen zin in hadden.

Na elkaar gefeliciteerd te hebben, toch maar gauw naar de overnachting toegereken. Arie en ik hebben nog even in de haven van Pollenca rondgekeken. Uiteindelijk waren we begonnen in de haven van Andratx, dan zou het toch leuk zijn om hier ook de haven te zien.

's Avonds toch nog gezellig gezeten bij de Bar Grill Aries. Helaas moesten we de volgende dag al om vijf uur ons bed uit, daarom konden we het niet te laat maken. Wat dat betreft was de leukste avond eigenlijk het optreden van de Flamenco-danseressen.

De laatste Mallorca-foto was er een van Arie met Theo Tromp, die toastten alweer op een reis van meer dan vier weken naar Thailand. Die reis zou over ruim een maand plaatsvinden. Ja ja, wie het breed heeft laat het breed hangen!

-Peter van de Ven-

Schotland, je krijgt er nooit genoeg van!

The Kintyre Way

Naar Schotland met de bijzondere pelgrim Theo. En naar Schotland kun je mij vaak mee nemen. Ik ben er al diverse keren geweest maar krijg er nooit genoeg van. Het schiereiland waar ik nu ging wandelen, daar was ik nog niet geweest.

2 Juni was het zover, tegenover Amsterdam Centraal verzamelen en met de pendelbus naar de ferry terminal in IJmuiden. Daar kwam Theo v.d. Ven met een busje vol medewandelaars ook aan. Inchecken en onze hut opzoeken, daarna verzamelen voor een heerlijk dinerbuffet. Het werd al gezellig in de groep, 's Avonds nog zitten luisteren naar een zanger en bij de band. Lekker geslapen en 's morgens aan het ontbijtbuffet. Mooi om 9 uur Engelse tijd meerde de ferry aan in Newcastle, daar stond Theo ons in de hal op te wachten. Bagage in de bus en diegenen die vanuit Amsterdam naar de boot waren gegaan stapten bij Theo T. in de bus. Het zou een dag rijden worden, via Glasgow naar het noorden. Een lunchpauze bij een wegrestaurant en verder maar weer. Het werd steeds mooier en toen we bij ons onderkomen, een aantal cottages, kwamen was het echt fantastisch: wat een uitzicht. De cottages, we bezetten er 4 met onze groep, waren luxe en lagen op een helling met een grandioos uitzicht op de oceaan. Ontbijten deden we in onze cottage. Op de eerste wandeldag, maandag, reden we om 9.00 uur naar Tarbert om

aan de Kintyre way te beginnen. Tarbert was ook het begin-/eindpunt van deze Kintyre way. Het weer was mooi zonnig en droog. Na de groepsfoto bij het beginbord van de route gingen we op pad. Een Engelse mevrouw wilde wel graag van me weten wat we hier in dit oord kwamen doen en na een gemeuseerd gesprek ging ook ik op pad. Omhoog naar de ruïne van het kasteel van Tarbert, een grandioos uitzicht gaf dit op de Atlantische oceaan. Ik kon het niet laten om hier een poos van te genieten en veel foto's te maken. Even verder een waarschuwing "Beware of adders" die me erop attent maakte om niet zomaar in de bosjes een sanitaire stop te houden. Ik heb er geen gezien. Het ging omhoog tot de Millenium cairn, waar ik op een makkelijk te belopen weg door het bos kwam. De uitzichten op de oceaan waren nu ook even voorbij. Het was windstil en bij een stop kwamen de muggen op me af, ik liep op hoogte en tussen het naaldbos was er hoogveen. Een stuk verder liep ik Loek achterop en samen zijn we verder gelopen. We passeerden overblijfselen van wat eens huizen en een schuur waren geweest. Ons doel was het plaatsje Skipness, wat we

na een mooie lange afdaling met uitzicht op het eiland Arran bereikten. Skipness is een heel klein plaatsje met een winkeltje, dat van alles wat heeft, maar weinig en aan de oceaan ligt. Theo v.d. Ven stond hier

met thee en koffie. De rest was er al lang, wij waren de laatsten van de groep. Na de thee en genieten van de zee toch nog even naar Skipness Castle gekeken dat wat verder weg ligt. Daarna ging ik ook over de weg langs de kust naar Cloanaig. Dit was een saai stuk van de route, wel veel kampeerders langs de weg terwijl er geen kampeerterein was. Omdat ik de laatste van de groep was kwam Theo v.d. Ven me tegemoet rijden om me op te pikken. Dit vond ik geen ramp want het pad had ik ondertussen wel gezien. Terug bij de cottages hebben we alle picknicktafels voor onze cottage gezet en met z'n allen genoten van het uitzicht en gezellig buiten gegeten. De ondergaande zon was een plaatje, dat ook veelvuldig op de foto gezet werd. Het was een heel mooie eerste wandeldag.

Wandeldag twee begon met een rit naar de ferry van Cloanaig, waar we gisteren waren geëindigd. Eerst weer eens stuk langs de weg en dan het bos in via een breed landbouwpad, half verhard zandpad met naaldbos aan de ene kant en open hoogveen aan de andere kant. Veel vals plat omhoog en over een smal pad dwars het hoogveen door. Bij Lochan Fraoich, een mooi meer midden in de "Moors" zitten lunchen samen met Loek die ik weer tegenkwam. Het was weer mooi

zonnig weer geworden en we genoten van het uitzicht op het meer. We konden hier niet blijven dus verder. Het pad bleef mooi door het hoogveen gaan met af en toe een meertje en veel naaldbomen natuurlijk. Ook nog wilde orchideeën gezien zo pal langs de route. Afdalend langs een beekje over een hobbelig pad kwam ik op het eindpunt Clochan aan, waar Theo v.d Ven met het busje iedereen met fris, koffie of thee en een broodje met worst stond op te wachten. Bij het benzinstation iets verderop werd fris en mineraalwater ingeslagen en daarna in het busje op weg naar onze cottages na weer een mooie dag wandelen. Omdat ons onderkomen ver weg lag van een eetgelegenheden kookte Theo een heerlijke nasi-maaltijd. Na het eten en de dvd's bekeken van de reis naar Nieuw-Zeeland en Australië die Kitty gemaakt had.

Woensdag, de derde dag, vertrokken we vanaf Cochan. Langs de weg ging het tot een verlaten huis waar we de kustlijn mochten opzoeken. Daar een zeehond op een steen zien genieten van de warmte. Ik liep samen met Loek. In het begin was het bewolkt maar het trok steeds meer open en de zon kwam door. Het liep niet makkelijk over al de kleine en grotere kiezelstenen, maar het uitzicht op de oceaan was heel mooi. Het was een dag langs de kust met uitzicht op de eilanden de "Paps of Jura". Op het eind langs een

camping en op weg naar de pier voor de ferry naar de eilanden. Bij de pier was een B&B en er werd hard gewerkt aan een nieuwe pier. Op het terras van de B&B zaten Jos en Mary en Loek en ik gingen er gezellig bij zitten en genoten van koffie met cake. Het was nog een klein stukje naar de cottages. We liepen naar ons onderkomen toe. Via het dorp Tayinloan langs de huizen weer naar de kust. Een paar hekken over en via een bijna overwoekerd graspad langs prikkeldraad en de weg stond daar ineens Theo v.d. Ven met busje ons op te wachten. Met het busje een paar kilometer naar de cottages. Een heel andere wandeling als de vorige dagen, maar ook heel mooi. Weer geprobeerd om buiten te eten met z'n allen, maar toch naar binnen gevlucht vanwege de vele muggen.

Na een Schots ontbijt met gebakken ei en spek konden we er goed tegenaan. Vandaag een splitsing in de groep. Een deel met Theo Tromp naar Carradale, het eindpunt voor vandaag en de rest waaronder ikzelf, met de andere Theo naar het eindpunt van gisteren. Met een stijgend over een breed zandpad door open landschap tot een boerderij. Verder klimmend, langs een aantal Schotse hooglanders en een meertje waar een paar vissers probeerden iets te vangen. Uiteindelijk kwam ik bij het windmolenpark "Deucheran Hill" wat meteen het hoogste punt was voor die

dag. Onder een van de windmolens even zitten rusten en wat gegeten, totdat de molen gestart werd en de decibels me om de oren vlogen. Het was bovendien ook nog behoorlijk winderig daar boven. Rustig dalend naar een boerderij met beekje en weer een aantal hooglanders ging het verder. Nog steeds over een breed pad. Hier kwam ik de anderen tegen die in de tegenovergestelde richting liepen. Het was ondertussen steeds bewolker geworden en het begon te spetteren. Toen het echt begon te regenen mijn jack opgediept uit mijn rugzak en aangedaan. Langs de weg tot een parkeerplaats midden in het bos waar Theo v.d. Ven stond met soep en thee. Het stikte er helaas ook van de muggen. Toch ben ik verder gegaan en daar kreeg ik achteraf geen spijt van want het was het mooiste stuk van die dag. Klimmend door het bos over een mooi bospad naar Kirnashine Hill waar ik een fantastisch mooi uitzicht had op Isle of Arran. Na nog een paar kleine klimmetjes kwam ik bij het eindpunt Carradale. Bij het sportveld kwam ik Katherine tegen en samen op zoek naar het busje. Dat werd een flinke zoektocht en na een paar keer bellen vonden we het theehuis waar ze bleken te zitten. Nat het busje in naar ons tijdelijk huis. Na de douche en weer een heerlijke maaltijd gezellig in onze cottage zitten kletsen. De regen tikte gestaag op het dak.

's Nachts had het behoorlijk gestormd. Om 9:00 uur in de bus naar Carradale toe om de route te vervolgen. Het werd een hele rit en vanuit de auto bij Campbeltown een aantal zeehonden bewonderd. Bij het theehuis eerst binnen genoten van koffie en daarna zette Theo v.d. Ven ons af bij Saddell Abbey, een ruïne. Daar waren wel mooie gebeitelde stenen van de Abbey tentoongesteld. Het werd weer klimmen in het begin door het bos over een breed pad. Het was droog maar wel bewolkt. Op een gegeven moment lekker vals plat naar beneden en hier zaten mijn tijdelijke huisgenoten langs het pad. Een mooi uitzicht over een meer. Voor dat meer een bord met een routeomleiding, deze aanwijzing gevolgd na een discussie of dit wel juist was. Het werd een pittige omleiding boven het meer met uitzicht op dat meer. Na de omleiding de markering gevolgd. Het was begonnen te regenen en ik had nauwelijks gegeten vanwege de muggen en de regen. De kaart zat in mijn rugzak en de markering kwam bij pijpleidingen uit en liep steil naar beneden over gras. Uiteindelijk kwam ik bij een boerderij uit waar mijn cottagegenoten op een boerenkar zaten te rusten. Zou het dus toch goed zijn? Daar ook gerust en de kaart bestudeerd, het was weer droog. Toen zag ik dat dit echt verkeerd was en ik zocht een korte weg om weer op het juiste parcours te komen. Net toen ik daar mee bezig was werd ik geroepen. Het was Theo Tromp, die van de anderen gehoord had dat ik nog moest komen, die waren in Peninver. Ook was er gebeld, toch handig een mobieltje. Nu Henny en Jeannie nog die zaten ook op de omleidingsroute. Met het busje naar Campbeltown en in een café eerst wat gedronken en bediscussieerd waar we verkeerd gegaan waren. Bleek dat we helemaal die omleiding niet hadden moeten nemen, maar eigenwijs de weg rechtdoor hadden moeten lopen, bleek te kunnen.

De omleiding was niet meer nodig, maar het bord was niet weggehaald. Met z'n allen in een hotel in Campbeltown gegeten, heerlijk zalm met salade. Ondanks alle commotie was het een fijne dag.

De volgende dag liepen we de route van de laatste dag, vanwege de lengte: 25 km door de "Moors". Het moest een heel mooie dag worden. In een klein plaatsje bij een boerderij afgezet. We gingen de Moors op over schapenpaadjes, beneden had ik nog zicht maar naarmate ik hoger kwam werd het steeds mistiger en daardoor lastig de markering te vinden. Bovendien was het moeilijk lopen over die smalle paadjes maar wel heel uitdagend en het waaide ook nog eens behoorlijk. Het was drassig en overal hoorde je beekjes stromen. Het besluit om in groepjes te gaan lopen was niet voor niets. Het ging behoorlijk op en neer en door de mistvlagen was het inderdaad zoeken naar de markering: van blauwe paal naar blauwe paal. Boven na een rustpauze hebben we gezocht naar een blauwe paal en uiteindelijk gevonden. Op een half verharde weg stond ineens Theo, om te zien of iedereen er wel was en niet op de Moors verdwaald was. Gelukkig had iedereen het gevonden en was de groep compleet. Een stuk verharde weg en daarna weer de Moors op, het natuurgebied: Largiebaan in. Weer omhoog en

Theo liep nu een stukje mee. Er was nog steeds mist en dus weinig tot geen zicht. Het liep zo vermoeiend en ondanks dat ik maar 10 minuten tot dan toe gerust had ging ik door. Het tempo lag op dit terrein niet hoog. Af en toe zagen we een pijl gefabriceerd met takken of boomstammen, door iemand van de groep die voor ons liep. Later bleek dat Jos die markering voor ons gemaakt had.

Bij een schapenwei zat Katherina op ons te wachten, de anderen hadden daar de hele wei doorkruist om de weg te vinden dat zij besloot om op de achterblijvers te wachten. Dat was heerlijk. Daarna was het niet zo ver meer tot het busje, een afdaling met als resultaat meer zicht, wel moesten we nog een stuk of zes stiles over klimmen. Goed voor de lenigheid. Theo kwam ons tegemoet, met wat eetbaars en bij het busje was thee. Het laatste stuk ging langs de verharde weg, een smalle. Ik ben gestopt en met het busje mee gereden naar Southend. Hier in een pub aan het bier en we konden er ook eten en wat belangrijker was TV kijken naar het Nederlands elftal. Opgeschminkt met de Nederlandse vlag zagen we dat onze jongens er niets van bakten. Daarna terug naar ons tijdelijk onderkomen. Het was een bijzondere tocht, vermoeiend maar bovenal typisch Schots mede door de mist en het zoeken naar de markering.

Dit was onze laatste wandeldag op deze Kintyre Way. Weer met het busje naar dezelfde plek als gisteren. Het miezerde maar toen we afgezet werden was het droog. We begonnen in het kleine plaatsje Machrihanish dat aan de Atlantische oceaan ligt. Net voor de huizen zagen we een aantal zeehonden heerlijk op een steen liggen uitrusten. Ze waren zeer fotogeniek en werden dan ook veel op het geheugenkaartje vastgelegd. Het plaatsje is bekend door een grote golf course dat hier langs de oceaan ligt. We liepen er ook langs en tot mijn verrassing was er een apart vrouwen clubhuis. Wel iets van de oude doos en het zag er ook verwaarloosd uit. Langs de camping met veel stacaravans. Het weer was tegen gaan zitten en het

regende op onze laatste wandeldag. Langs de verharde weg was ook niet zo inspirerend dus snel doorlopen. Na 11 km kwam ik in Campbeltown aan en daar was het droog. Tijd om rond te kijken en wat foto's te nemen en bij de toeristinformatie een paar souvenirs te kopen. Het was zondag en vrijwel alle winkels waren dicht. Iedereen zat in de pub lekker warm aan de drank of koffie / thee. Het was er gezellig en nadat iedereen voorzien was van allerlei kleinigheden en drank ging het huiswaarts. Theo had weer een heerlijke maaltijd klaargemaakt en daarna was het inpakken

geblazen. De volgende dag gingen we terug naar Newcastle om de ferry te pakken naar Nederland.

Het was een fijne wandelvakantie, de omgeving was schitterend maar de paden hadden wat mij betreft wat avontuurlijker mogen zijn.

-Marian Post-

Het Westerborkpad (11)

Vlak voor de bevrijding...

Anne Frank is er nooit geweest maar voor veel van de 107.000 Joden die uit Nederland zijn weggevoerd, was de Hollandsche Schouwburg het startpunt van de laatste reis die ze zouden maken. Jan Dokter verloor twaalf familieleden in de Tweede Wereldoorlog en volgde hun voetsporen van Amsterdam naar Westerbork. Samen met Johan Vellinga maakte hij er een LAW van, dat op 27 januari, Holocaust Memorial Day, werd geopend.

Dit is deel 11 Hoogeveen - Beilen 27 km

Lekker uitslapen en toch vroeg op pad. Wintertijd! Wel jammer dat de zon al op is als ik in Hoogeveen uit de trein stap, maar toch. Vanaf het station ben ik al snel uit de drukte en het steen en in het bos, hoewel ik nog steeds asfalt onder mijn voeten voel. Bij een veldje kruip ik even door de bosrand om het berijpte gras te bewonderen en de witte mist die langs de boomrand golft. Met mijn voeten schuifel ik door de herfstbladeren. Dan mag ik het bos in. Een paar kronkels verder sta ik bij een monument. Na een mislukte overval op een distributiekantoor in Nieuw

Schoonebeek, waarbij de NSB-burgemeester om het leven kwam, kwam de Grüne Polizei orde op zaken stellen. Een plaatselijke NSB-er voorzag hen van een lijst met namen. Zo'n dertig mensen werden gearresteerd. Op een zaterdagmorgen werden drie van hen 'gelucht'. Ze liepen naar buiten en werden onmiddellijk doorzeefd met kogels: notaris Johannes Mulder, onderwijzer Adriaan Baas en jonkheer Marinus Willem Cornelis de Jonge. Een andere naam op de lijst was kippenboer Everhardus Duinkerken. Bij hem zaten de Joodse broers Levie en Ma-

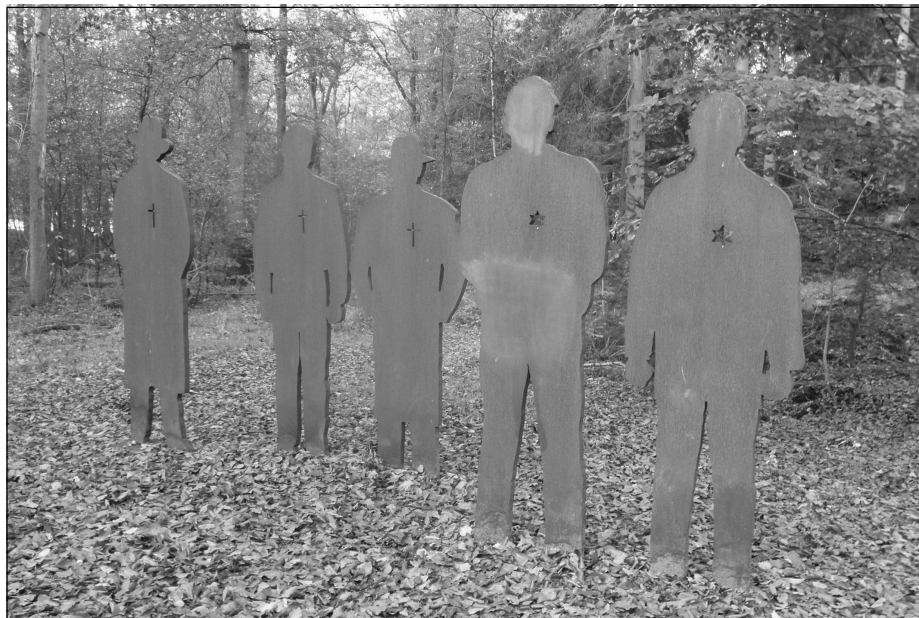

nus van der Wijk zaten ondergedoken. Ook zij werden gepakt en gefusilleerd. Het monument bestaat uit vijf roestige figuren. Mannen met op de plaats van hun hart een kruisje of een Davidsster. Mannen met een hoed en gebalde vuisten of ontspannen, de handen in de zak. Alleen hun schaduwen zijn over.

Na een tijdje ben ik weer uit het bos. Langs een landweg staat een ander monument, dit ter nagedachtenis aan de mensen die hulp boden aan Franse parachutisten tijdens operatie Am-

herst, de codenaam van de geallieerden voor de bevrijding van Drenthe, en als represaille werden gefusilleerd. Negentien mensen zijn door de Duitsers omgebracht op 9 en 10 april, zo kort voor de bevrijding op de 11e. Wat wrang. Hele families staan op het monument. Vaders, zonen en schoonzonen, de jongste, Gezinus Scholing, veertien jaar. Nadenkend over dit monument gaan mijn gedachten uit naar andere oorlogshaarden in de wereld. Elk avondjournaal is er wel nieuw over weer een aanslag, weer een autobom, meestal ergens in het Midden-Oosten. Zal er voor die mensen over twintig, vijftig jaar ook een monument zijn? Zullen zij nog worden herinnerd door iemand anders dan hun directe familie? Of zijn het er teveel, is er geen einde aan het geweld en gaan ze op in een anonieme massa, een statistiek?

Ik steek het spoor over, dat me al vanaf Amsterdam gezelschap heeft gehouden. Dan, wanneer ik een slootje nader, zie ik een helderblauwe flits weggeschieten. Het zal toch niet? Een ijsvogel? Hier? Het moet haast wel, maar het beestje schiet snel een hoek om en verdwijnt. Kort daarop is er weer een smal bospaadje, met diepe moddersporen. Vandaar zigzag ik tussen de boerderijen door naar het bos Kremboong, aangelegd door de voormalige eigenaar van de suikerfabriek Kremboong op Java. Het gelijknamige werkkamp huisde 240 Joodse dwangarbeiders. Een onbekende schreef in zijn dagboek: "We leerden onze bedden 'model' opmaken, stram in de houding staan als iemand binnenkwam en het geschreeuw van de kok over ons laten glijden. Hij was een harde blaffer, maar geenszins een bijter, integendeel, hij heeft zich later leren kennen als een sympathiek en medelevend mens en dat het kampleven later, toen de omstandigheden moeilijk werden voor ons dragelijk is gebleven, danken wij mede aan de souplesse waarmee hij

de strenge bepalingen van de overheid toepaste". De dwangarbeiders moesten de grond geschikt maken voor de landbouw en het werk was zwaar. Aanvankelijk was er voldoende voedsel en was de sfeer goed. Later verslechterde de voedselsituatie en berichten over razzia's in Amsterdam drukten de stemming. Net als de andere kampen werd ook dit kamp opgeheven en de dwangarbeiders afgevoerd. Vanaf het kamp ga ik verder en steek het Oude Diep over. Daar mag ik rechtsaf, een smal grindpad langs een greppel. Weer terug op het asfalt loop ik tegen de rolstoelroute in, die op zoek moet naar een alternatief voor het zware modderpad dat voor mijn voeten ligt. Achter een bomerij zie ik een heuvel, de Blinkerd. Een voormalige vuilnisbelt, waar nu schapen grazen. Na een tijdje een stroompje te hebben gevolgd, met prachtig verkleurende kastanjabomen, beklim ik de heuvel en geniet van het uitzicht. Wel moet ik de goede kant op draaien, met mijn rug naar de vuilnisbelt toe, waar de meeuwen al schreeuwend op het voedsel af duiken en een schoorsteenpijp witte wolken uitbraakt. Ik kijk liever naar het bos, de blauwe lucht, de velden. Al gauw daal ik weer af, naar de van poep vergeven asfaltweg. Ik sla iets te vroeg af en kom weer terecht

op de rolstoelroute, die weer samenkomt met de andere route bij een slootje vol betonnen stapstenen. Leuk! Daar moet ik natuurlijk even overheen, zolang het nog kan. Het riet rukt op en als er niet gemaaid wordt, zal het binnen een jaar niet meer mogelijk zijn dit pad te nemen.

Kort daarop loop ik Wijster binnen, een naam die ik alleen vaag ken van de treinkaping in 1975. Het blijkt echter dat dit dorp zich ook kan beroemen op de Rabobank, hier opgericht in 1904. Er werd een tweedehands brandkast gekocht en toen er de derde dag € 830,- in kas was, kon de kassier er niet van slapen. De bank is uitgegroeid tot een volwaardig bedrijf, maar Wijster heeft alleen nog een pinautomaat... die niet werkt. Eenmaal uit het dorp loop ik weer een tijdje langs het spoor. Aan de horizon kan ik de melkfabriek van Beilen al zien liggen. Eerst is er nog een stukje gras, een fietspad en een buitenwijk. Nooit geweten dat Beilen zo groot is. En dan is er het station en komt er een eind aan deze etappe. De volgende is de laatste, een waar ik ruim de tijd voor neem. Dan bereik ik kamp Westerbork, van waaruit zovelen zijn verdwenen.

-Rinda Scheltens- (wordt vervolgd)

Een bijzondere pelgrim op weg naar Compostela

7 oktober (slot vorige aflevering in OLATNieuws 1)

Voor ons is deze plaats (Villafranca Montes de Oca) vandaag het eindpunt. Phillip en ik nemen een douche en laten ons masseren. Daar knap je lekker van op. We zien Jürgen, die vanaf Santa Domingo is komen wandelen en ook Franz en Beata blijken in deze plaats te overnachten. Dus de groep is weer compleet. We eten goed en niet te duur. Daarna zit iedereen druk te mailen. Het leven van een pelgrim is zwaar? Morgen maak ik een kortere dag, in twee dagen naar Burgos wandelen, maar dan is wel al mijn speling weg.

8 oktober

Vanochtend is de bakkerswinkel nog niet open, dus moeten we tevreden zijn met de restjes van gisteren. Het zal vandaag wel weer een dag vol verrassingen worden. Vanuit Villafranca Montes de Oca gaan we meteen een steil stenig pad omhoog. Eenmaal op hoogte wandelen we op de kam van een bergrug. Vanwege de mist is de wereld vandaag erg klein. Maar we zijn al blij dat het niet regent; dat het wat koeler is vind ik persoonlijk niet zo erg. Halverwege de weg naar het klooster San Juan de Ortega halen we Jean-Jacques in. Leuk om hem weer eens te ontmoeten. Hij wil het graag wat rustiger aandoen en daarom ligt zijn tempo heel wat lager dan het onze. Op 100 meter voor het klooster halen we de Zwitserse Vera in en besluiten samen koffie te drinken en wat te eten. Ze heeft wat problemen met haar voeten en ik kan haar te overtuigen dat afplakken de beste remedie is.

Zo gezegd zo gedaan en daarna wandelen wij weer verder. Het is gezellig

om zo met z'n drieën op te stappen en het uitzicht is ondertussen ook weer verbeterd. Af en toe is het wel even aanpoten als we weer tegen een heuvel op moeten. In Orbaneja Riopico vinden we een bar, er is echter geen gelegenheid om iets te eten. We kunnen er alleen een biertje bestellen. Als we dan al onze etenswaar op tafel uitstallen en toastjes met kaas en paté gaan smeren, wordt ons verzocht om weg te gaan, want ze gaan sluiten.

We besluiten om vandaag toch maar door te lopen naar Burgos. De doorslag geeft Vera die al van plan is daar naartoe wandelen. Het vooruitzicht om daardoor wat meer tijd te hebben om in Burgos rond te kijken lijkt ons ook wel aantrekkelijk.

Vlak voor Burgos halen we een Duitse jongeman in die zijn rugzak schuin op de rug heeft hangen. Hij loopt moeilijk en hij vertelt dat hij vandaag zo'n 50 km heeft gewandeld en aan het eind van zijn Latijn is. We blijven in zijn gezelschap terwijl we door een industriegebied en woonwijken richting de

stadspoorten van Burgos wandelen. Bij de kathedraal is een hotel dat ons wel aanstaat. We maken een afspraak met Vera om 's avond samen te gaan eten. We lopen nog even de stad in en treffen Jürgen die

ook 20 km meer heeft gewandeld dan de bedoeling was. Maar het is wel heel toevallig om elkaar te treffen in zo'n grote stad als Burgos.

9 oktober

Rustdag: genieten van een dagje Burgos.

10 oktober

We worden rond 8.00 uur wakker in ons 3-sterren hotel tegenover de kathedraal van Burgos en besluiten maar weer eens aan de slag te gaan. Eerst maken we gebruik van het goed gevulde ontbijtbuffet en die peer en het eitje zijn verrassingen voor onderweg. Phillip en ik vertrekken uiteindelijk rond 9.00 uur. Van Vera krijgen we een sms-je dat zij een dagje langer in Burgos blijft. Later in de week zal zij zich weer bij ons voegen. In mijn gedachten spelen nu de herinneringen aan gisteren toen we diverse pelgrims hebben ontmoet die we al eerder waren tegengekomen.

Burgos verlaten is op zich best leuk, hier zijn meer parken en de klim naar boven vraagt geen al te grote inspanning. Daarna gaan we op hoogte lopen. In de plaats Tardajos drinken we wat en Jürgen haalt ons hier ook in. Dan volgt er een vlakte met aan de horizon de toppen van de Pyreneeën, maar zover zijn we nog niet. Phillip begint wat achter te raken, maar met mij gaat het juist prima. Ik passeer mijn 1500 km-punt op deze Camino. Al vanaf vanmorgen bij het opstaan heb ik een erg fijn gevoel. Omdat Theo van de Ven met zijn melodietje: "Begin de dag met een dansje" nu ontbreekt, doet "what a beautiful morning, what a beautiful day" het ook goed. In de plaats Hornillos del Camino koop ik twee bier, een voor Phillip en een voor mijzelf. Terwijl wij daar zo zitten, zie ik dat Catharine uit Korea daar ook aanwezig is. Ik begroet haar op Nederlandse wijze, maar merk meteen dat ze dat gebruik niet kent. Ja, de oosterse begroetingen zijn anders. Toch gezellig om haar hier ook te treffen. Volgens mijn logboek hebben wij nu nog 469 kilometer af te leggen naar Santiago.

Na enkele kilometers staan we plotse-ling midden in het plaatsje Hontanas. Opmerkelijk, want niets wijst er van tevoren op dat we een stukje bewoonde wereld naderen. De reden is dat het plaatsje helemaal in een dal ligt dat omringd is door de hoogvlakte. We treffen hier Catharina uit Duitsland (de dame met de weegschaal) die we in Orisson hebben getroffen. Ze vertelt dat ze in 6 weken tijd 11,7 kg is afgevallen. Vanaf morgen gaat ze weer normaal eten.

Eerst wilden we nog doorlopen naar

de Spartaanse Albergue, maar daar is geen stroom of heet water en deze pelgrimsopvang blijft voorlopig gesloten. De maaltijd die we krijgen opgediend is eenvoudig maar smakelijk, zoals het hoort. Later drinken we nog iets op het terras en om 21.00 uur is het bedtijd. Vanaf 2.00 uur deze nacht heb ik elk half uur de klok horen slaan.

11 oktober

Toch voel ik me vanmorgen goed uitgerust als ik om 7.00 uur opsta. De geur van vers gebakken croissantjes dringt zelfs tot hierboven door. Nog een kop koffie en we gaan van start. Het is nog donker, maar ik weet dat het eerste stuk makkelijk loopt. We lopen over een helling en komen al vlug bij de ruïne van het klooster San Anton, waar in de zomermaanden de Spartaanse Aubergue in is gevestigd. In Castrojeriz krijg ik verbinding op het internet en kan ik mijn verslag van gisteren versturen. Ik neem ook even de tijd om de voeten van Phillip af te plakken en zie ook Caro die ik gisteravond nog een massage heb gegeven. Caro vertelt dat ze heel tevreden is over de massage. Hierna volgt een fikse klim en boven tref ik Jürgen, maar zijn tempo is nog steeds te laag om bij hem te blijven wandelen. Bij Itero de la Vega ben ik van plan om een pauze te houden, want mijn rechtervoet speelt wat op.. Net voor de plaats passeer ik een Duits gezin met 5 kinderen. Zij doen samen de Camino; de oudste van de kinderen schat ik niet ouder dan een jaar of acht. Vader en moeder trekken om de beurt een wagen met de jongste erin en de bagage.

Wat verder zie ik een ooievaar in het

groen wandelen, een leuk gezicht is dat. De Camino is lang en uitgestrekt maar bij Boadilla del Camino tref ik op het plein bij de kerk Vera en ook Phillip is daar. Phillip is er net 10 minuten en Vera pas 2 minuten voordat ik daar aankom. Vera is ondertussen de nagel van haar kleine teen kwijt geraakt. In Fromista wil ze daarom even bij een arts binnen lopen. Ook Phillip wil een arts raadplegen over de uitslag die hij heeft. We drinken wat en gaan dan gezamenlijk verder. We lopen een lang stuk langs Canal de Castilla en na een kleine anderhalf uur komen we in Fromista. Eerst maak ik een paar foto's. Daarna zoek ik een kamer met douche en dan op het terras even bijkomen. Katy komt er ook even bijzitten, die blijkt in het pension naast het onze te slapen. Ze informeert nog naar de foto's die ik gemaakt heb en zou opsturen. Daar blijkt een lettertje verkeerd in te zitten, dus meteen in orde gemaakt. Morgen lopen we met z'n drieën verder, waarschijnlijk tot Santiago de Compostella, want het klikt goed tussen ons en het tempo is prima.

12 oktober

Na een goede nachtrust word ik rond 7.00 uur wakker. Buiten is het nog donker, maar ik zie al verschillende wandelaars die met de zaklamp aan op weg zijn. Wij besluiten eerst nog koffie te drinken, maar moeten daarvoor wel tot 8.00 uur wachten. In Spanje is het vandaag een nationale feestdag en alle winkels zijn dicht. Vandaag gaat het traject een eind langs de openbare weg, maar het vrachtverkeer ligt stil vanwege die feestdag. Vanaf Población zou er weliswaar een alternatief zijn maar we kiezen toch voor deze

weg omdat het lekker opschiet. Straks zien we wel of we vandaag 20 of 38 km zullen wandelen. In Revenga de Campos houden we een stop voor koffie met een broodje. Ik besluit om iets langer te blijven zitten. Haal hen straks wel weer in en het is ook wel lekker om even alleen te wandelen. Vandaag wandel ik op mijn sandalen om de druk op mijn teen wat te verminderen. Over de weg valt helemaal niets te schrijven, alleen dat bijna na elke 50 meter wel 4 palen staan met het teken van Santiago de Compostela erop, zo ver je maar kan kijken. In Villacázar houden we nog een stop en hebben eigenlijk alle drie al besloten om het vandaag op 20 km te houden. Net als we op het terras zitten komt Jürgen erbij. Ik blijf nog even bij hem zitten terwijl Vera en Phillip alvast weer verder wandelen. De volgende kilometers zijn gelijk aan de voorgaande, de enige beleving die we hebben is de ene voet voor de andere zetten. Doodsaai. In Carrión de los Condes nemen we niet direct een kamer, maar drinken eerst een paar biertjes en Vera komt met het voorstel om een strootje te trekken of we nog 18 km gaan wandelen of hier blijven voor de overnachting en een feestje.

Uiteindelijk wordt het korte strootje getrokken en dat betekent dat we morgen 42 km voor de boeg hebben. Wel hebben we de gelegenheid om onze bagage voor een keertje naar de volgende overnachting te laten verplaatsen. Samen nemen we een kamer in Hostal Santiago. In de prijs van de kamer is een massage inbegrepen. De kamer is ruim en ook de badkamer is prima voor elkaar.

Vanavond kunnen we beleven hoe de Spanjaarden feestvieren, maar we zullen er wel rekening mee moeten houden dat wij morgen een marathon moeten wandelen.

13 oktober

Vanmorgen gaan we vroeg uit de ve-

ren, want we willen vandaag Sahagun halen. Gelukkig vinden we een bar waar we koffie kunnen drinken. De eerste 18 kilometer van het traject stellen niet zo veel voor. Uit ervaring van eerdere tochten weet ik dat er pas na 10 km mogelijk iets te koop is, maar dat is vanmorgen niet het geval. Gelukkig maar dat ik het niet aan de anderen heb verteld. We volgen een lange, vlakke weg; dat schiet wel lekker op. Phillip blijft een stukje achter, hij wil zeker even alleen zijn. Vera en ik stappen lekker door, ons eerste doel is Calzadilla de la Cueva. Als het zonnetje doorbreekt gaan ook de jacks uit. In Calzadilla de la Cueva nemen we een ruime rust, wat natuurlijk weer alle mogelijke ontmoetingen tot gevolg heeft. Ik tref Katy en drink een biertje met haar. Vera en Phillip gaan er vandoor, ik zal hen straks wel weer ontmoeten. Danny komt ook langs en even later Jürgen, die nu samen met de Australische Dorsa wandelt. Dorsa heeft problemen met haar voeten. Ze vindt het goed als ik er even naar kijk. Met een gaasje en afplakken is het probleem verholpen. Zo zie je welk profijt je kunt hebben van een cursus voetverzorging. De gelukkige Dorsa nodigt me uit om in maart bij haar langs te komen voor een hapje eten, dan ben ik voor een wandelreis toch in Canberra. Ik hoop dat mijn behandeling haar uiteindelijk naar Santiago zal brengen. Hierna ga ik in een wat hoger tempo achter mijn wandelmaatjes aan. Passeer onderweg nog een wat moeilijk lopende pelgrim. Ik vraag of het lukt en hij bedankt me, maar ziet verder af van mijn hulp als dokter. Hij had natuurlijk gezien dat ik een eindje te

rug mijn zakmes had laten slijpen. In Ledigis wachten Vera en Phillip op mij met een glaasje bier en wij wandelen gezamenlijk verder. Daarna maken we een korte omweg langs een kapelletje. We vinden 42 km voor vandaag welleltjes. Voor Vera en Philip is het de eerste keer dat zij zo'n afstand wandelend afleggen en het lukt ons als de drie musketiers. We vinden een prima hostel om te overnachten en genieten van een gezellig etentje.

14 oktober

Vanmorgen kijken we eerst uit naar een gelegenheid om koffie te kunnen drinken en gaan dan omstreeks kwart voor acht op stap voor een nieuwe dagetappe. Intussen zijn we een hecht team geworden en we moeten zeker niet vergeten dat Vera volgende week jarig is. In vergelijking met gisteren wordt het vandaag een makkie. Ons plan om in een plaatsje 5 km verderop iets te eten en te drinken gaat niet door omdat de enige bar gesloten is en te koop staat. We hebben voor de Romaanse variant gekozen en het is nog ruim 9,5 km voordat we in een kleine Tienda onze inkopen kunnen doen. Dan kunnen we op het terras van de Casa Rural eindelijk ook wat eten en drinken.

Het hele dorp komt langs om de drie pelgrims te begroeten. Zo moet het in vroeger jaren ook geweest zijn toen de kerkklok werd geluid als er pelgrims in aantocht waren. De bewoners konden dan zorgen dat het voedsel voor de gasten gereed stond. Zo voelt het hier vanmorgen op het terras van de Casa Rural ook ongeveer: erg hartelijk en nog een snaps van de herbergier als afscheid. Vol goede moed gaan we weer op pad. Maar dan volgt die 17,5 km over een rechte weg, zonder afwisseling en een ongenaakbare felle zon boven ons. We houden een stop midden in de brandende zon. We drinken en eten wat en gaan dan weer verder. Ik zie een kanaaltje en maak mijn shirt nat om wat af te koelen. Dan ga ik weer achter mijn wandelmaatjes Vera en Phillip aan.

Bij de volgende stop merk ik dat de thermoskan het begeven heeft. Het ananassap zit nu onder in de rugzak, jammer.

Nog enkele kilometers en we zijn blij

dat we Reliegos in het dal zien liggen. Daar nemen we een plaatsje in de Albergue en zoeken dan direct een bar met terras op. Morgen komt er weer en dag en dan is het einddoel: León. Na een goede pelgrimsmaaltijd geef ik eerst Phillip en Vera een rug- en schoudermassage en daarna zoeken we ons bed op.

15 oktober

Het is zowat 07.15 uur als ik wakker word. Vera is al op en de vakantiedag van Phillip gaat dus ook niet door. De onderburen, die vannacht om 2.00 uur thuiskwamen, vinden het niet fijn als we het licht aandoen om onze spullen te pakken. Het blijken Catalanen te zijn, die erg met hun mening te koop lopen. We doen het vandaag rustig aan.

De Camino volgt nu geruime tijd de drukke N-120/N106. Natuurlijk niet overtuigend prettig, maar gelukkig kunnen we af en toe een bijweg volgen. In de wat grotere plaats Arcahue-

ja nemen we een grotere rust. Vervolgens moeten we nog een paar heuvels over en zien dan eindelijk in volle glorie León voor ons liggen. Via een speciale pelgrimsbrug gaan we over de autoweg heen en dalen dan af naar de Puente del Castro. Op dit punt zal morgen de ontmoeting plaats vinden met mijn eigen wandelgroep.

We gaan rechtstreeks naar onze hostel om te douchen. Daarna gaan we met ons drieën de stad in om wat te drinken en te eten. Helaas maak ik voor mezelf een verkeerde keuze en het wordt mijn slechtste maaltijd op het Pelgrimspad met nog een stevig prijskaartje op de koop toe. Om alles weg te werken nemen we nog een afzakkertje in een cocktailbar, waarna we nog net voor middernacht ons bed opzoeken.

Vrije bewerking door Ad van Asten naar een weblogverslag van

-Theo Tromp- (wordt vervolgd)

VOORUITBLIK CLUBREIS - Oelegem-Wechelderzande

In het centrum van Oelegem, op het marktplaatsje, vinden we wat we nodig hebben voor een kopje koffie op de vroege morgen.

Dan begint de wandeling richting Halle. We lopen eerst door het Provinciaal Domein Vrieselhof, waar je ook nog in de gelegenheid bent om iets te drinken. We komen terecht in een mooie bosrijke omgeving. Hier krijgen we de indruk in de Kempen te zijn beland. Na Halle is het dan nog een kleine 3 km naar het Boshuisje in Zoersel. Hier even goed opletten want we kruisen de beroemde GR 5 tussen Noordzee en Riviera. Het Boshuisje zelf is een van oudsher bekende pleisterplaats midden in het meer dan 400 ha grote Zoerselbos. Deze plek is speciaal bekend omdat Hendrik Conscience een regelmatige bezoeker was tijdens zijn wandelingen. En ook Suske en Wiske waren hier te gast zoals we kunnen lezen in De Gouden Ganzeveer.

Vanaf het Boshuisje gaat het al meteen enkele kilometers door het Zoerselbos om dan via rustige

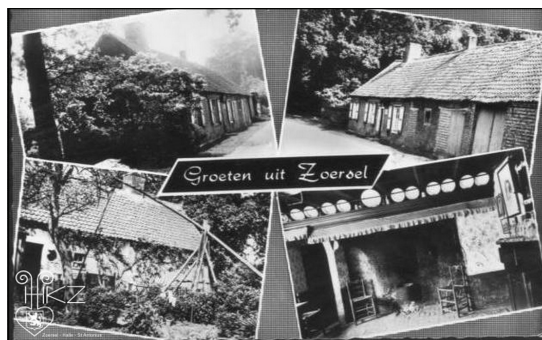
buitenwijken net buiten de dorpskern van Zoersel zelf te blijven. Daarbij passeren we het deftige Zoerselhof met de protserige siertuin, maar ook enkele oude hoeves waaronder de mooi gerestaureerde Voorste Hoeve.

We kruisen de drukke N14 en gaan verder door de velden via het gehucht Eynhoven richting E34. Vanaf daar volgt weer een lang stuk door uitgestrekte bossen. We passeren ondertussen het kruis van Blommerschoot, maar het bos is nog niet ten einde. Op dat moment bevinden we ons vlak bij Wechelderzande, een dorp met een kunstenaarsreputatie. Van het eens zo romantische dorpje op de hei is helaas niets meer te merken. De ranke spits op de stoere kerktoren

blijft ons waarschijnlijk nog wel enige tijd in herinnering als we na afloop van de tocht misschien nog even rusten bij het enige Gasthof in het dorp, om daarna voldaan terug te keren naar ons eigen vertrouwde landje.

Variatie genoeg dus ...

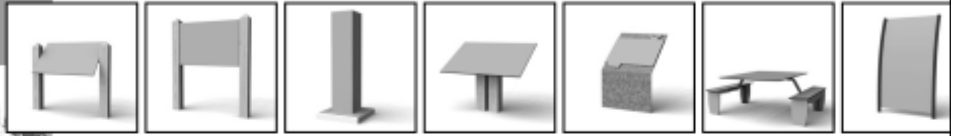
*-Ad van Asten-
(praktische informatie op pag. 5)*

Press Art

Graffiti- en vandaalbestendige informatieborden

Bestel een GRATIS sample op de site www.PressArt.nl, bel 06 212 86 333 of stuur een e-mail naar info@PressArt.nl

Slijtvaste communicatie oplossingen voor natuur, cultuur en design

www.PressArt.nl - Sparrenlaan 42a - 3941 GM Doorn
T: 0343 522 455 - M: 06 212 86 333

Haus Attos Apartments und Touren

In Umhausen, Ötztal (Oostenrijk, Tirol) verhuren we 2 appartementen voor in totaal 18 personen. De appartementen zijn ruim van opzet (ieder 120 m²) en recent gerenoveerd en compleet ingericht. Door de rustige ligging zijn ze uitermate geschikt voor gezinnen en grotere groepen. Overnachten kunt u al vanaf 16 euro p.p.p.n. Tevens verzorgen we als u wilt ook het ontbijt.

Gelegen aan de dorpsrand van Umhausen met uitzicht op de omringende bergen, is Haus Attos de ideale uitvalsbasis voor zowel winter-, als zomeractiviteiten.

's Winters kunt u naast skiën in de gebieden Ötz (ski-lift 7 km) en Sölden (ski-lift 18 km) ook langlaufen, ijsklimmen, rodelen, paragliden, paardensleerijden en sneeuwschoentochten maken. De ski-bus halte bevindt zich op 200m. Ski-passen zijn ook bij ons te verkrijgen!

In de zomer kunt u vanuit Haus Attos allerlei activiteiten ondernemen en zo de ongerepte natuur gaan ontdekken. Denk hierbij aan schitterende wandelingen voor zowel de recreant als de gevorderde loper, tot aan uitdagende alpinotochten/huttentochten. Dit kunnen dagtrajecten zijn maar ook meerdaagse tochten zijn mogelijk. In overleg begeleiden we deze tochten ook. Wij verzorgen dan niet alleen de tocht maar ook het verblijf in de berghutten en het benodigde materiaal. Denk hierbij aan stijgijsers, pickel en evt. touwen. De tochten worden in overleg met u samengesteld. Daarnaast kunt u in het Ötztal diverse 'klettersteigen' beklimmen, raften, paardrijden, zwemmen, watervallen bezichtigen (grootste van Tirol), thema parken bezoeken, stedentrips maken en natuurlijk gewoon niks doen en genieten van de omgeving!

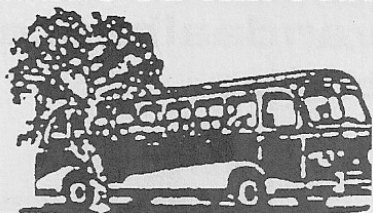
Haus Attos is niet alleen per auto/motor goed te doen (Eindhoven-Umhausen 8,5 uur), maar is met openbaar vervoer en vliegtuig (vliegveld Innsbruck 45 min) prima te bereiken. Ook zijn er tal van bergwegen en pas overgangen die met de auto en zeker de motor veel uitdaging bieden.

Voor verdere informatie kunt u contact met ons opnemen (mag in het Nederlands) dmv email: info@haus-attos.at of bellen met: **0043 5255 51203**.

Ook kunt u onze website bezoeken om daar alvast de foto's van de appartementen en de omgeving te bekijken: www.haus-attos.at

Wij, de fam. Goorman, hopen u een keer als gast in Haus Attos te mogen begroeten!

Van Hoof Sint Oedenrode

Het busbedrijf waar u het best
mee UIT bent

Telefoon 0413 472545
Grote Doelenlaan 16-18
5491 EG SINT OEDENRODE

FORUM

de Ganzenheuvel

CONGRESCENTRUM

www.forumdeganzenheuvel.nl
Ganzenheuvel 56 6511 WD Nijmegen
Tel +31(0)24 3234706 - Fax +31(0)246413019

- Workshops • Vergaderingen • Cursussen
- Evenementen • Denksporten •

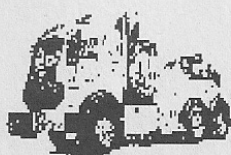
OLAT-trefpunt tijdens de 4-daagse

Voor de pensioenprijzen en andere
bijzonderheden zie www.olat.nl

Reserveren door (deel-)betaling op bankrek.nr.
1579.74.154 t.n.v. Wandelsportvereniging OLAT
info: 06-12074473 of haawlanders@onsbrabantnet.nl

Autobedrijf Stienen Someren B.V.

Autobedrijf
Takel- en bergingsbedrijf
Kraanverhuur
Taxi- en autobusbedrijf
Autoschadebedrijf

5710 AB SOMEREN
Postbus 82
Boerenkamplaan 21
Telefoon : 0493 493111
Telefax : 0493 494824

ENGELAND

Hadrians Wall en Coast to Coast
South West Coast Path langs de
Zuidkust

SCHOTLAND

Kintyre Way

MALLORCA

GR 122

FRANKRIJK

Vierdaagse van Chantonnay

DUITSLAND

Hoge Rhöhnerweg en Rennsteig

TSJECHIË

Julianatocht - Reuzengebergte

NIEUW ZEELAND

Zuidereiland - Milford Track
Noordereiland - IML Rotorua

AUSTRALIË

IML Tweedaagse Canberra -
Blue Mountains

JAPAN / CHINA

IML wandelingen
Excursies in Japan: Tokyo, Mount
Fuji en Yokohama
Excursies in China: Beijing, Xian en
Shanghai

Wandelweek in de Ardennen - Wandelweek Airbornepad Market Garden

Santiago de Compostela - Engeland - Schotland - Nieuw Zeeland - Australië
Thailand - Frankrijk - Spanje - Ierland - Duitsland

Wandelen met kleine groepen. Zie wandelreizen-programma 2012 op

WWW.TT-WANDELREIZEN.NL

Theo Tromp

Tel. 0495 450325